

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת ועדת בטיחות של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת ועדת בטיחות של בינ"ה

ישיבה מספר 3

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום שלישי, ב' באדר תשע"ג – 12 בפברואר 2013

נוכחים:

משה פרנקל, יו"ר

נחום אסד, מזכיר בינ"ה

חיים קובלסקי

יחיאל והב

מיכה גריצמן

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

זיאד מרג'י
 רפאל אליאסי
 חיים תמם
 רינה קרן
 ולדמיר מורג
 ראובן פרי
 מאיר אלבז

סדר יום לישיבת הועדה
למדיניות האיגוד המקצועי של בינ"ה

על סדר היום:

1. הרצאת אורח: מר מאיר אלבז, יו"ר ועדת נפגעי עבודה במוסד לביטוח לאומי,

בנושא: סוגיות עיקריות במניעת תאונות ומחלות מקצוע

2. שונות.

הרצאת אורח: מר מאיר אלבז, יו"ר ועדת נפגעי עבודה במוסד לביטוח לאומי, בנושא: סוגיות עיקריות במניעת תאונות ומחלות מקצוע

12.2.2013

משה פרנקל, יו"ר: רבותי, צהריים טובים, אני מצטער שרק קבוצה של שמונה איש הגיעו, וכמו שאני אמרתי, ואני אומר את זה פעם אחרונה, ואני מנסה להתקשר לכולם ולוודא עם אלה שלא הגיעו עד היום, יש כאלה שמוכנים כבר לוותר, אז אמרתי שיודיעו לסיעה ויודיעו לאסד שהם רוצים לבטל. אבל אני רוצה לראות ועדה שאנחנו מכנסים, שתהיה מלאה, שישמעו שאנחנו דואגים להביא לכאן אנשים הכי טובים.

אנחנו לא רק נשב כאן, גם נצא לסיורים, ואני מקווה שבפעם הבאה, מישהו פה הציע איזשהו סיור טוב, שהוא מוכן לקחת אותנו, אני לא זוכר, ישב פה בחור שהציע שיקח אותנו לאיזשהו מפעל גדול שנוכל לראות את כל הנושא איך האנשים העובדים, באיזה צורה מתפקדים, מה הם לובשים, איך הם בכלל, מה התפקיד החשוב הזה, מה זה בטיחות.

היום בזמנים האלה, כשאני יודע אחריות הגדולה ביותר רובצת על הראש שלו, אני אחד מאלה, ואני יודע מה זה. יש להמון אנשים בעיות בלי סוף, אני גם ביקשתי מהיו"ר, עופר עיני, ביקשתי שיכיר בזה, שזה הוכר, בכנסת זה הוכר כמקצוע, אבל שיכיר כאיגוד מקצועי, חשיבות ממדרגה ראשונה היא, למה שיש תביעות אישיות לאנשים בהמשך על מיליונים של כסף, הם לא יודעים איך לצאת מזה, והאחריות ענקית, ויש 2,500 ממוני בטיחות בארץ.

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

- מיכה גריצמן: מה מונע מבעדנו להכיר בהם?
- משה פרנקל, יו"ר: אני לא יודע אם זה בסמכותנו, אם אני יכול להעלות את הנושא לדיון. אם אני יכול להעלות את הנושא לדיון,
- מיכה גריצמן: למה?
- משה פרנקל, יו"ר: או ש-, אני אתייעץ.
- מיכה גריצמן: יש גם פרמדיקים, עיתונאים,
- משה פרנקל, יו"ר: נכון, אתה צודק.
- חבר: הרי דיברנו על התקנון של העיתונאים.
- נחום אסד: אין קשר. אם אתם רוצים אני אסביר לכם בדקה, אבל זה לא הנושא של,
- משה פרנקל, יו"ר: זה לא של היום.
- נחום אסד: רק שתדעו שבבינ"ה, שכל ארגון שרוצה לקום, המסלול הוא לעבור דרך האגף לאיגוד מקצועי, ברגע שיש את המתווה ויש את השליש ואפשר כבר לארגן אותם, הכותרת ניתנת שם,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

נחום אסד: זה מגיע אלינו לבינ"ה, ואז אנחנו מאשרים את הקמת הארגון החדש הזה, ומפה יוצאים לעבודה. אין מצב שאנחנו כועדה אומרים או.קי. יש ארגון. אנחנו יכולים לדחוף, לעזור, לסייע, ותאמינו לי שעשינו את הועדה לבטיחות,

מיכה גריצמן: אבל אתה בקיא, תוכל להדריך אותנו במידה,

(חילופי דברים בין החברים)

חבר: ברור.

נחום אסד: איזה שאלה? בהחלט.

משה פרנקל, יו"ר: טוב, אני רק אסיים, אני רוצה לקחת אתכם לפחות לשני מפעלים של ההסתדרות, אחד – שאני עוד לא סגרת איתם, זה לקאונטרי קלאב, שיש ששה קאונטרים כאלה, ויש שם נושא של בטיחות, יש 58,000 איש בתוך ששת הקאונטרים האלה, זה המון, ויש אנשי בטיחות, ויש הכל, אין עובדים, באיזה צורה נותנים את הסיוע לאנשים וכל הדברים האלה, גם לאלה שעובדים במקום וגם אלה שעשו מינויים במקום.

זאת אומרת שיש ביטוח ויש הכל כלפי כל אחד ואחד, ואתם תראו איזה יופי העסק הזה עובד.

12.2.2013

משה פרנקל, יו"ר: דבר שני, אני רוצה לקחת אתכם לעוד מפעל אחד, חיכיתי לבחור שיגיע, עוד לא הגיע, מקווה שיגיע, אם הוא לא יגיע אני אצור איתו קשר, שמרתי לעצמי, ואנחנו ננסה לארגן מפעל גם כן שתבקרו, תבקרו ותראו.

הדבר השלישי שאני עוד רוצה לקחת אתכם, אני לוחם ירושלים, בין משחררי ירושלים, אני רוצה לקחת אתכם לסיור בירושלים, זה הסיור שאסד יארגן לנו ואנחנו נבלה שם יום יפה מאוד, יסבירו לכם את הקרבות, את הכל, את גבעת התחמושת בפנים ואת הכל, תראו את התערוכה ואת הכל.

אז זה מה שאני הייתי רוצה בתוך כמה זמן לארגן את שני הדברים האלה. טוב, זה מה שהיה לי מה להגיד לכם.

עכשיו נמצא איתנו איש יקר, מר אלבז, שהוא עוסק בנושא של ביטוח לאומי, אתם תשמעו איזה בעיות שיש מביטוח לאומי כלפי, כממונה לבטיחות, וגם אנשים שנפצעים. אתם תשמעו את זה ממקור ראשון. חבר שלי, מקור ראשון.

חבר: עדיין חבר בינ"ה?

מאיר אלבז: בוודאי.

משה פרנקל, יו"ר: כן, כן, בטח. בבקשה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז:
 אולי אני אגיד כמה משפטים, קודם
 כל אני מברך על כך שהזמנתם אותי.
 ב' – אני מאוד מקווה לאור ההשתתפות הלא גדולה שאני רואה פה,
 שזה לא משקף את היחס בעתיד לנושא.

הנושא, איך אומרים, לפני הפרנסה זה החיים, או קודם כל שאדם יהיה
 שלם. זה לא נכנס לאנשים בראש, איך אומרים? לי זה לא יקרה, כמו
 שקרה בתאונות דרכים, ששם דרך אגב יש הישגים בלתי מבוטלים, אני
 מאוד מעריך את זה, ודרך אגב לא בזכות הממשלה, בזכות אור ירוק,
 העמותה הזאת עשתה שינוי דרסטי, מ- 700 הרוגים בשנה, ב- 4 מיליון
 שהיינו, תבדקו את המספרים שאני אומר לכם, אנחנו מגרדים 300 על
 8 מיליון, זה אומר את הכל. זה אומר את הכל.

לצערי הרב פה התמונה לפחות בחציה לא כזאת, זה בגלל זה שאין
 מודעות ואין לנו אור ירוק פה, אנחנו תלויים במוסדות. ואם אנחנו
 נציגי העובדים מתייחסים ככה לעניין, אז למה שאחרים יתייחסו
 אחרת?

ודרך אגב, אם אני צריך לחלק היום ציונים, אז לפחות היום
 המעסיקים, התעשיינים, הם מקדימים אותנו בשנות אור לעומתנו במה
 שהם משקיעים, כי גם החוק מחייב אותם יותר.

יחיאל והב: זה הפחד יותר.

מאיר אלבז:
 שתי מילים עלי, תשמעו, אני חבר
 בינ"ה, מי ששאל פה, אני חבר בינ"ה,

12.2.2013

מאיר אלבז: או ועד הפועל, מה שקראו לו, משנת 71', אני לא יודע אם יש כאן הרבה אנשים בבניין. הייתי בכל המוסדות, כולל באיגוד המקצועי, יו"ר ועד עובדי אגד 31 שנה, והייתי מנהל מחלקת תעשייה וניהול באגד 38 שנים כמעט, לא התפרנסתי מועד, זה לא בלוף, ניהלתי מחלקה של 17 איש. הנושא הזה היה מאוד קרוב ללבי.

קצת היסטוריה של הנושא – ב-1944 ההסתדרות, התאחדות בעלי מלאכה, לא היתה בכלל הסתדרות, תעשיינים בכלל, לא היתה, התאחדות התעשיינים חתמה הסכם הראשון על היגיינה במקומות העבודה, וככה זה רץ לפחות 10 שנים עד שהקימו את המוסד לבטיחות וגהות.

מה שאני רוצה לומר, שההסתדרות היתה המובילה בנושא הזה, כפי שאמרתי בשלהי מלחמת העולם השנייה, 1944 הוקם הגוף הזה שנקרא,

מיכה גריצמן: בטיחות וגהות.

מאיר אלבז: לא, קראו לזה היגיינה במקומות העבודה. וכמובן שגם מאז שהסתדרות, המדינה פרצה והקימה את המוסדות שלה, גם אז ההסתדרות היא גוף מוביל בנושא הזה הרבה שנים.

פה בהסתדרות היה אגף, עד המשבר הגדול שהיה בשנת, שעלינו לירושלים, '96 – '97, היה כאן אגף, ואני השתתפתי לפחות,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: לא כעובד הסתדרות, בכמה הסכמים שהאגף הזה יזם, לא אגף גדול, היה שם 5 איש, אבל זה מספיק, היה שם ראש אגף, היה שם שני הנדסאים ופקידה ועוד מישהו, אבל בהחלט כתובת שהיתה כתובת, ואני אסביר למה הדבר הזה חשוב.

אז זה קצת היסטוריה למקום שזה היה, ולצערי הרב בגלל המשבר שהיה בהסתדרות, שכמעט נסגרה ההסתדרות, אחד הקורבנות הראשונים, ואולי היחיד, אבל הראשונים, שלא שוקמו, אני מקווה שזה ישוקם, זה היה הנושא הזה של בטיחות וגהות, שהוא לא תופס את מקומו במדינה בכלל ובהסתדרות בפרט.

אני קצת נתתי לכם פה דף אחד של סקירה קצרה באיזה מוסדות, אני הרי יו"ר ועדת נפגעי עבודה בביטוח לאומי, אז ביטוח לאומי זה מועצה שמורכבת מ-50 איש. בהסתדרות, שימו לב, בגלל ההיסטוריה שלה, לא בגלל היום, בגלל ההיסטוריה שלה שהיא היתה מה שנקרא לא רק הגוף היציג הגדול ביותר, אלא אפשר להגיד היחיד, אנחנו היינו אז 2 מיליון חברים, או קרוב ל-2 מיליון איש, לכן אתם תראו המון מוסדות, כולל במוסד לבטיחות וגהות, וגם במועצת ביטוח לאומי, יש לנו 20% מהמקומות, זאת אומרת 10 נציגים שלנו נכנסים למועצה.

מתוך 50 ?

מיכה גריצמן:

מתוך 50, זו נציגות יפה מאוד. 9 שזה בעצם ההסתדרות, ואחד זה נעמת,

מאיר אלבז:

לצורך העניין זה גם הסתדרות.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: עכשיו, יש שם ועדות שונות, כמובן מתחלקים, המועצה מתחלקת לוועדות שונות, מועדת זקנה, שדרך אגב זה התקציב הגדול ביותר של הביטוח הלאומי, ועד ועדת נכות כללית, ועדת נפגעי עבודה, ועדת מילואים, ועדת ילדים, ועדת סיעוד, יש איזה 7 – 8 ועדות, ותת ועדות. אני כמובן יו"ר ועדת נפגעי עבודה. לנו להסתדרות יש גם ועדת זקנה וגם ועדת סיעוד.

התעשיינים לקחו את הכספים, שזה מאוד חשוב, ואת ועדת נכות כללית, שגם היא חשובה מאוד, ששם יש הרבה כסף.

אז זה ככה מבחינת סקירה כללית. כל ועדה בממוצע יש בה 17 – 19 איש, בדרך כלל הנוכחות שם קצת יותר גדולה מאשר פה, למרות שגם שם לא תמיד כולם באים.

עכשיו, מה זה ועדת נפגעי עבודה? ועדת נפגעי עבודה מטפלת בראש ובראשונה בתקנות, בתקנות, יוצאות כל הזמן תקנות. תבינו, הביטוח הלאומי הוציא את התקנות שלו מאז שהוא נולד ב- '54, '56, '57, וכל הזמן הוא מעדכן את התקנות, או למחלות חדשות או למקצועות חדשים, וחייב לעדכן את זה ולהביא את זה קודם כל אליו.

אחרי שהועדה שלי, נניח נפגעי עבודה, מאשרת את זה, זה עובר לשר הממונה, אם יש ויכוח זה עובר למליאה, למליאת מועצת ביטוח לאומי, ואם אין ויכוח וזה התקבל פה אחד זה עובר לשר הממונה, כיו"ר, כתבתי לכם את זה,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: יו"ר מועצת הביטוח הלאומי זה שר הרווחה או סגן שר מה שהיה שם, לצורך העניין, כשאין שר רווחה, לא תמיד היה, ואז זה עובר לוועדת העבודה ורווחה וזה מתקבל או כחוק או כתקנות לצורך העניין. זה התהליך.

תהליך של תקינה, הוצאת חוק, זה סיפור מההפטרה, ולהגיע להסכמות עם אינטרסים שונים, כשכל אחד מושך לכיוון שלו, זה לא כל כך פשוט.

אנחנו גם כנציגי ציבור, אנחנו שם לא אנשי המקצוע, אנחנו נציגי הציבור חשדנים לא פחות מאלה שנפגעים,

חיים קובלסקי: אז אין לוביסטים?

מאיר אלבז: בבקשה?

חיים קובלסקי: אין לוביסטים? זה שיטה חדשה.

מאיר אלבז: לוביסטים בדיוק לא, לא לוביסטים, אבל בעלי עניין, כל מיני איגודי, חברות ביטוח, אפילו הגברת הזאת לבנת התייצבה פעם להגיד כמה דברים שנראה לה לא בסדר, זאת שמופיעה בטלויזיה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אז יש, אתה צריך לפלח מה, איזה טענות הן אמיתיות ואיזה טענות הן לעניין, או איזה טענות הן נובעות מאינטרסים. למרות שאינטרסים זה לא דבר שלילי, כי בסה"כ זה אומר את זה וזה אומר, ומוצאים בסוף את שביל הזהב. איך אומרים, לא כולם צודקים בכל, אז לכן אתה צריך להגיע לאיזושהי הסכמה.

אז כפי שאמרתי אנחנו מתעסקים בעיקר בתקנות, זה עיקר העבודה שלנו, זו עבודה סזיפית.

אני התחלתי להסביר שהתקנות מבחינה היסטורית בביטוח לאומי הן תקנות מאוד ישנות, ולנו יש בעיה כנציגי הציבור כי הם מביאים לנו, הם בוחרים נניח, היה עם מים, אישרנו לפני חצי שנה תקנות חדשות בענייני מים, אז הם מביאים שלושה פרופסורים, שניים מתל השומר, אחד מאיכילוב, והם עושים את העבודה, הם עובדים שנה וחצי וכו' וכו' והם מביאים את זה. מי אנחנו שנעמוד מולם? רובנו לא רופאים, יש לנו אולי שני רופאים, אבל בטח לא מתמחים בכל המקצועות. תיכף אני אסביר לכם איזה שיטה אנחנו בכל זאת פיתחנו לעצמנו. ולכן, הם מגישים את ה-.

מה בדרך כלל קורה? מה שבדרך כלל קורה, שאם התקנות האלה התקבלו נגיד בשנת '54, '56, '58, הרי זה ברור לנו שקטרקט בשנת '54 לא דומה לקטרקט היום, ככה הם מציגים את זה, ובצדק.

וצנתור שהיה בשנות השמונים לא דומה לצנתור היום. צנתור בשנות, אני עברתי לצערי הרב, יש פה אחד שיכול להעיד,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אני עברתי אז, שכבתי בכרמל שבועיים - שלושה על צנתור, תאמינו לי, כמעט שבועיים - שלושה, פחות, אבל לא משנה, היום אתה בא בערב, בבוקר אומרים לך לך הביתה, או אפילו אתה בבוקר אתה הולך בערב.

זאת אומרת הם באים עם רשימה, אני אתן לכם מיד דוגמאות שאתם מכירים אותן. הם באים עם רשימה של דברים ואומרים: חבר'ה, אנחנו חייבים לעדכן את זה, זה לא, אי אפשר לעשות, יש היום טייסים שעברו מעקפים, טייס שהוא אחראי על מטוס, נהגי אוטובוסים אין מה לדבר.

אז אומרים: תשמע, יש אנשים שאחראים על אנשים, הם חוזרים לעבודה רגילה, הם כמו כל אדם אחר, אין שום סיבה שאני אתן לו את אחוזי הנכות שהיו בשנות השבעים, בשנות הזה, הוא חזר למקומו, החזירו אותו למצבו הקודם. ולכן אנחנו די מתעמקים בכל סוגיה.

למשל פה יש ראומטולוגיה, זה עוד לא אושר, אנחנו מוציאים להם את המיץ כבר שנתיים, למרות שראומטולוגיה בדרך כלל,

מיכה גריצמן: מי זה להם?

מאיר אלבז: לאנשי המוסד שבאים, הם, אנשי המוסד, ... של המוסד מביאים את ההצעות, הם שולחים את זה לרופאים מומחים מאותו תחום שיעדכנו את התקנות.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: יש גם בעיה נוספת, האיש שיושב בועדה הוא קשה לו להחליט לפעמים, הוא פותח את הספר, זה לא מתאים לא לזה, לא לזה, ואז הוא חותך באיזשהו מקום. הוא כותב בסוף הערה – לא מצאתי סעיף מתאים. אז הם מביאים את זה אלינו, מעבירים את המשחק אלינו.

המטולוגיה למשל, יש פה ולסת, בסדר העברנו אותו, עוד לא העברנו, הוא עכשיו על הדוכן. פה יש המטולוגיה, המטולוגיה זה סרטן, זו מילה אחרת לסרטן, למרות שיש גם אנמיות, לא אנמיות, זה נושא שאם תסתכלו ככה בעין, פה יש המון סעיפים, זה המצב החדש שמבקשים, פה יש מעט סעיפים, לצערי הרב אין לנו כאן את המקרנה,

נחום אסד: את המצגת.

מאיר אלבז: את המצגת, אז יכולנו להסביר את זה עוד יותר טוב.

וזה למה? ולצערנו הרב נושא הסרטן פעם אנשים לא הגיעו לזה, היום מגיעים בגילאים כאלה שסרטן ככל שאתה עולה עם הגיל יותר ויותר אנשים חוטפים אותם, גם בגלל הגיל וגם בגיל התארכות החיים. ולכן המון דברים שאתה מסתכל לא היה בעבר, בכלל לא הכירו בזה.

גם ישנה התפתחות טכנולוגית שמגיעים למכשורים בתחומים שבעבר לא ידעו. אז זה באופן כללי עיקר העבודה, וזאת עבודה סזיפית של לעבור סעיף סעיף.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז:

עכשיו, איזה טכניקה פיתחנו אנחנו שכולנו בועדה, רובנו הדיוטות מבחינת המקצועות האלה, אנחנו לא מבינים בזה כלום, או מבינים מעט מאוד. קודם כל אנחנו דורשים מאלה שמכינים את הדו"ח שיביאו לנו את האיגוד המקצועי הנוגע בדבר, איגוד רופאי העיניים, איגוד הרופאים המטולוגיים, שהוא יתייצב אחרי המסקנות שלו, קודם כל.

זאת אומרת אנחנו יוצאים מנקודת הנחה שזה לא השלושה איש עשו שירקעס או שיש להם אסכולה מסוימת שחבר מביא חבר וכולם נמצאים באותה דעה.

ברגע שהוא מביא את זה לאיגוד ושם אפשר לסמוך על כך שבאיגוד יהיו ויכוחים ויגיעו למה שנקרא להבנות.

הסכמות.

מיכה גריצמן:

בדיוק. דבר שני שאנחנו דורשים –

מאיר אלבז:

יש איגוד אמריקאי ויש איגוד אירופאי, שממונה על כל התקנות האלה, אנחנו דורשים היום, בדרך כלל אנחנו דורשים את האירופאי, כי אנחנו יותר דומים לאירופה, אנחנו דורשים שקודם כל שהסעיפים שישנם פה ואחוזי הנכות שנקבעו פה, זה גם הסעיפים וגם אחוזי הנכות, יהיו כמעט זהים למה שנקבע בשוק האירופאי. זאת אומרת יש לנו הגנה נוספת, אם זה נקבע שם וזה כל כך הרבה מדינות אז מה שטוב להם, טוב לנו. לא תמיד זה הכל, אבל זה דומה.

12.2.2013

מאיר אלבז: דבר נוסף, זה שאני פונה, הם בהתחלה כעסו עלי, זה דבר שאני הכנסתי, אני פונה לעורכי דין, אמרו לי: מה אתה מכניס לי פה עורכי דין פרטיים, בעלי אינטרס? אמרתי: נכון, בעלי אינטרס, אבל אנחנו נוכל לכנס את זה. ואני נותן להם מראש איזה תקנות הולכות לצאת, ואני מבקש מהם תגובות.

יש כרגע על המטולוגיה חו"ד של עורכת-דין, שהיא מייצגת קליינטים, היא מייצגת קליינטים והיא מתמקחת, ויש לה ניסיון מהצד המשפטי איפה יש לקונות פה ועל מה זה לא עונה. ובהחלט ההערות שלה, הם הרי רוצים להזיז את זה, הם מתייחסים להערות שלה, מעבירים אלי את ההערות, ובסוף אנחנו מגבשים את העסק ומעבירים את זה.

אנחנו גם יודעים דבר נוסף, שאחרינו נמצאת גם ועדת העבודה והרווחה, שגם שם יושבים חכמים, גם שם יש לנו יועצים משפטיים, גם שם יש להם זה.

זאת אומרת אני עושה את העבודה עד הסוף, לא משחררים את זה עד שלא הגענה לסיפוקנו מה שנקרא. אבל אנחנו גם יודעים שאנחנו לא הכתובת האחרונה, יש מאחורינו עוד.

כך שאני יודע את התלונות שיש על ביטוח לאומי, אני לא בא להגן, אני נציג ציבור שם, שליח של ההסתדרות לצורך העניין, ואנחנו בהחלט שליחי ציבור.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: צריך רק לאזן קצת את הדברים ולהגיד שני משפטים על הביטוח בכלל. ביטוח לאומי זה מוסד שמטפל בתושב מיום שהוא פתח את העיניים ועד היום שהוא עצם את העיניים, וגם בדרך, אם זה מילואים, אם זה פציעות, אם זה היריון, אם זה בעל שלא משלם מזונות, אם זה מסכות גז, כל תחום שלא תחשבו זה בעצם שייך לביטוח הלאומי, ודחפו להם גם, מאז שחוקק חוק הבריאות, דחפו להם גם להיות הגובים של מס הבריאות, ביחד זה 50 מיליון שקל ביטוח לאומי ועוד 10 מיליון שקל בערך מס בריאות, זה 60 מיליארד שקל, זה התקציב,

נחום אסד: לא מיליון.

מאיר אלבז: מיליארד, מילארד.

נחום אסד: מיליארד.

מאיר אלבז: סליחה, מיליארד. 60 מיליארד שקל, שזה התקציב מספר 2 במדינה אחרי תקציב המדינה. אז בהתאם לזה צריך להתייחס. זאת אומרת בעצם מטפלים בשמונה מיליון שקל, מטפלים כל כמעט השמונה מיליון, וגם יש לך בעיה של תקציב ענק.

יש לנו תלונות מפה עד הודעה חדשה, דרך אגב על המוקד בצפת, כישלון טוטאלי. יש כישלון גדול אצל רוב האנשים, הפקידים, פקידי התביעות הזוטרים,

12.2.2013

משה פרנקל, יו"ר:

בצפת?

מאיר אלבז:

בכל הארץ, הם לא, לדעתנו לא עברו מספיק הכשרות, נותנים תשובות,

רינה קרן:

לא מכשירים אותם מספיק.

מאיר אלבז:

נכון, אז מנסים לשקם את זה. ואחרון אחרון, הערה כללית, תיכף נכנס לפרטים פה יותר, במענה למה שקרה עם לבנת פורן הזאת, היא לא היחידה, יש זכותי ולא זכותי, שהסתבר שהחבר'ה האלה לוקחים בין 20% ל- 22% חוץ מ-, זה עמלות, חוץ מהאגרות שמשלמים על פתיחת תיק 2,000 שקל, טה-טה-טי, טה-טה-טה.

אז אנחנו באנו ואמרנו לביטוח לאומי – לא יכול להיות שאדם, אתם אומרים שאתם אוביקטיביים, הועדות אוביקטיביות, הרופאים אוביקטיביים, למה אדם שזכאי למשהו צריך להשאיר 22% מהכסף שלו אצל מתווכחת, שהיא לא אומרת, זה לא סיוע רפואי, זה לא יעוץ רפואי ולא משפטי. כי תבעו אותה, שמתם לב, היא בפרסום הזה היא תיקנה את זה, לא יעוץ משפטי.

בהתחלה אנשים חשבו שמקבלים יעוץ משפטי. אז אם לא יעוץ משפטי ולא רפואי, אז מה אתה כאן? בסך הכל מדריכה אותך איך, מה להגיד בועדה, מה לא להגיד בועדה, לא לנדב אינפורמציה שלא צריך, אז יש הצלחות, כי בכל זאת אדם שלא מוכן בכלל ופעם ראשונה בא לועדה זה שונה מאשר כשהוא קיבל תדרוך מה להגיד, מה לא להגיד,

12.2.2013

מאיר אלבז: איזה מסמך להציג, איזה מסמך לא להציג וכל הדברים האלה. אז אני לא אומר שאין לזה הצלחות, אבל בטח לא מצדיק את ההוצאה הזאת.

מה גם שהיא גובה כסף, גם אם תעשה החמרה, אתה חותם לה – אם תעשה החמרה היא גם על החמרה, נניח אתה 3 שנים קיבלת 70% ופתאום יש לך החמרה ונתנו לך עוד כמה אחוזים, אז היא מקבלת גם את ההחמרה, ואם אתה רוצה לשלם לה מראש היא עושה את החישוב כמה זה עולה מראש, סכומים אדירים.

אז אנחנו התלבטנו הרבה, וכרגע הגענו למסקנה שאנחנו מקימים מוסד, התחלנו מחיפה, שאנחנו עושים מוסד של הכשרה, בו יושב הביטוח הלאומי, אנשי ביטוח לאומי לשעבר, פקידי תביעות, עורכי דין שלא חברים בביטוח הלאומי, לא יושבים במתקן של ביטוח לאומי, זה פרויקט של פיילוט שכרגע עולה 2 מיליון שקל, זה מתחיל בחיפה ובעוד שניים – שלושה מקומות.

אם זה יצליח אחרי שנתיים – שלוש נתחיל לעשות לשכות כאלה שהאיש בא לשם, יושבים אנשי מקצוע, לא קשורים אפילו פיזית, הרחקנו את זה מהבניינים של הביטוח הלאומי בכדי שלא, שהאיש לא יחשוד שמי שמיעץ לו זה איש ביטוח לאומי, וזה הכל בשביל התחושה, לא תחושה, האמת, הכישלון של הביטוח הלאומי מול החברות האלה של מעכרים, בעצם זה מעכרים, כמו שאנחנו רואים בטסטים,

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

מאיר, אבל המעכרים האלה הם
מספיק חכמים לקחת,

חיים קובלסקי:

כן,

מאיר אלבז:

יועצים תדמיתנים כמו גבי גזית
שנראה כלי ליושר והשלמות, לפרסם

חיים קובלסקי:

אותם.

לא, לא, הוא לא,

מאיר אלבז:

(מדברים ביחד)

הוא מקבל כסף, מה זה?

חבר:

הוא קיבל כסף על פרסום.

מאיר אלבז:

חבר'ה, חבר'ה, תנו לו, תנו לו.

משה פרנקל, יו"ר:

(מדברים ביחד)

... כאדם ישר, ופה הוא לא מספר
לאנשים שעובדים עליהם, הוא קיבל

מאיר אלבז:

כסף על פרסום.

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

אבל הם עוזרים לאנשים שלא קיבלו
מהביטוח הלאומי לקבל את מה

רינה קרן:

שמגיע להם.

חבר'ה,

משה פרנקל, יו"ר:

טוב, עכשיו,

מאיר אלבז:

מאיר, מה הטירחה שלהם?

זיאד מרג'י:

סליחה?

מאיר אלבז:

מה הטירחה שלהם? מה הם אמורים
לקבל כאילו?

זיאד מרג'י:

20%,

מאיר אלבז:

(חילופי דברים בין החברים)

רבותי, אני מבקש, תנו לו לסיים,
תרשמו לכם את השאלות, יענה על כל
שאלה, לא נזוז מכאן עד שלא תקבלו את כל החומר מה שצריכים
לקבל.

משה פרנקל, יו"ר:

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

מאיר אלבז: עכשיו, לוועדת נפגעי עבודה יש לנו קרן, יש קרן מנוף, זו קרן של כרגע 9 מיליון שקל לשנה,

מיכה גריצמן: זה לטובת הועדה הזו?

מאיר אלבז: שהתפקיד שלה, כן, שהתפקיד שלה,

מיכה גריצמן: ועדה חיצונית.

מאיר אלבז: לא, לא, אנשי, חברי הועדה שלי הם גם חברים בקרן מנוף, אנחנו מחליפים כובע, כמו בהסתדרות, חברת העובדים ו-,

רינה קרן: ומה קרן מנוף עושה?

ולדמיר מורג: ואתה יו"ר הקרן?

מאיר אלבז: אני מסביר, אם תאפשרו לי,

רינה קרן: מחליפה ...

(מדברים ביחד)

מאיר אלבז: אם תאפשרו לי,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

משה פרנקל, יו"ר:

חבר'ה, חבר'ה, אי אפשר.

מאיר אלבז:

אם תאפשרו לי, אז תאמינו אני יודע את החומר, אני חי את זה.

משה פרנקל, יו"ר:

זה מוקלט, אני מבקש את השאלות אחרי. תקבלו גם תשובות ותקבלו גם

פרוטוקול.

מאיר אלבז:

אז אני חוזר, ליד ועדת נפגעי עבודה יש קרן שנכון לעכשיו היא 9 מיליון שקל לשנה, זאת קרן שנועדה להסברה, אנחנו עושים גם סרטונים, גם בטלויזיה וגם הסברה בעיתונות, גם ברדיו מפעם לפעם. אנחנו עושים כנסים, אנחנו עוזרים לממונים על בטיחות, פעם בשנתיים עושים כנס ארצי, אנחנו מממנים להם את זה, זה קרוב ל- 260,000 שקל.

משרד החקלאות, איפה האיש של משרד החקלאות? הם עושים כנס בשפיים פעם בשנה, אולי אתה אורח שם, אבל אתה לא יודע שאנחנו מממנים את זה בערך ב- 120,000 שקל. אתה אורח שם? מזמינים אותך לפחות?

חבר:

כן, כן.

מאיר אלבז:

בשפיים, פעם בשנה, לפני ראש השנה בדרך כלל זה נופל. אלה כנסי הסברה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אנחנו עושים גם פליירים, ואנחנו עושים גם פרויקטים, למשל ניידות, יש לנו שתי ניידות לתעשייה, שתי ניידות בטיחות. מה זה ניידת? זה ניידת שיש בה את כל הציוד מגן אישי, ויש גם 7 עד 9 עמדות מחשב, שהכנסנו שם תוכנות שנוגעות לבטיחות.

באים למקום העבודה, בדרך כלל מפעלים קטנים, אותם סרטונים בתעשייה אווירית אין לנו שום בעיה, תעשייה אווירית מסודרת, יש לה קציני בטיחות, יש לה ממוני בטיחות, עושים את הכל, אפשר לתת להם את הסרטונים.

אבל מקומות קטנים, מקומות קטנים אי אפשר, שולחים את הניידות האלה. יש לנו שתי ניידות לבניין, בניין זה גם מקום עבודה קטן, 15 פועלים, 12 פועלים, 14 פועלים, באים לשם בתיאום כמובן, מכניסים אותם לניידת, מסבירים להם על הציוד המיוחד, ציוד מגן אישי שיש לפועלי בניין, ובנוסף לכך איזה סכנות, פיגומים לא פיגומים, מה מותר, מה אסור. כל הסרטונים שמתאימים להם.

יש לנו 44 תוכנות, 44 תוכנות של בטיחות, שהם יכולים להחליף את הסרטים.

עכשיו לאחרונה השקנו שתי ניידות לחקלאות, וזאת למה, כי לפני 8 שנים הגענו למסקנה שבחקלאות זה הוזנח, הנושא הוזנח מאוד ע"י המוסד לבטיחות גהות, הם התעסקו בעיקר בתעשייה, ויש הישגים, תיכף נעבור לנתונים, אבל בחקלאות כמעט ולא התעסקו בכלום.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

(חילופי דברים בין החברים)

מאיר אלבז: אנא מכם. בחקלאות זה היה נושא זר להם ולא התקרבו לחקלאות. והגענו למסקנה שבחקלאות יש פי 8 יותר תאונות ומחלות מקצוע מאשר בתעשייה, ולכן נתנו להם 6 מדריכים משנת 2002, 6 מדריכים שאנחנו מימנו אותם, הקרן הזאת של 9 מיליון מימנה אותם, שהם יסתובבו בכל המשקים.

עכשיו מה הבעיה שם בחקלאות? בסה"כ בכל החקלאות יש בסה"כ בין 45,000 ל- 50,000 איש, חלק גדול מהם זה עובדים זרים, מתאילנד, התאילנדים הם החקלאים הטובים האמיתיים, ואתה צריך גם לתרגם להם לשפה שלהם, לתאית. גם העלוניים וגם התוכנות שלנו זה בתאית. יש לנו גם כמובן באנגלית ובערבית. בארבע שפות יש לנו את התוכנות.

מה הבעיה שם? הבעיה שם נובעת מכמה דברים: אחת – שהמשקים מאוד קטנים, אני לא יודע אם אתם יודעים, יש בין 8,000 ל- 9,000 משקים במדינה, למרות שבסה"כ יש 40,000 – 45,000 חקלאים, הם מפוזרים בכל צורות ההתיישבות: קיבוץ, מושב, משק פרטי, ולכן אתם יכולים לראות שהאבא עובד עם הבן שלו, או אבא עם שני ילדים שלו, אחד כזה לא יעזוב את מקום העבודה ותגיד לו תשמע אני מזמין אותך להרצאה בבית העם או איך שקוראים לזה במושבים, להרצאה. הוא לא יעזוב.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: צריכים לבוא אליו, ואנחנו באים אליו עם הניידת ונותנים לו את ההסברים, מעלים אותו לניידת, יש מקום ל- 9 איש כפי שאמרתי, מקבל את כל ההסברים.

בחקלאות מה שאופייני יותר מאשר במקצועות אחרים זה המון מחלות מקצוע, ואחר כך אני אדבר על זה, שאפילו החקלאים עצמם לא היו מודעים, ועד היום לא מודעים לזה. לא מודעים. פשוט יש המון מחלות מקצוע שלא מודעים להן בכלל. אז זה לגבי הקרן.

הקרן גם עושה כמובן שיפורים במקום עבודה בתהליכים, עשינו למשל פרויקט שנקרא עיר בטוחה, אנחנו באים לאום אל פחם, מסתבר שיש שם 800 בתי מלאכה ומוסכים שעובדים על המדרכה, שופכים את השמן על המדרכה, הצורה של העיר נראית לא יודע מה. דרך אגב ברעננה היה אותו דבר, כמובן לא שופכים על המדרכה, אבל אותו דבר.

לקחנו את רעננה ואת אום אל פחם, שימו לב, והרצנו, לקחנו ממונה בטיחות, עם כמובן העירייה שהתחייבה להמשיך את הפרויקט, ואנחנו מימנו את הפרויקט במשך שנתיים, לימדנו אותם מה זה מצב מסוכן, לנגריות, למוסכים וכו' וכו'.

כתבו דו"ח, שיפרו, עשו עוד סיבוב ועוד סיבוב ועוד סיבוב, אחר כך קיבלו גם תעודות הצטיינות לאלה שבאמת שיפרו והלכו לקורסים, לימי העיון האלה, וכמובן, אנחנו קראנו לזה עיר בטוחה. עיר בטוחה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אנחנו הכנסנו בזמן האחרון, ותיכף אני אעבור לזה, לפרויקטים מאז שאני נכנסתי, ברגע שגיליתי שיש שיפור עצום בנושא של פגיעה פיזית, תיכף נעבור על המספרים ונראה, יש הישגים מאוד גדולים למוסד לבטיחות ומהות, לפיקוח על העבודה קצת פחות, וגם לנו בוא נגיד, גם אנחנו יש לנו את התרומה שלנו, אבל המוסד לבטיחות ומהות בנושא הזה עושה את העבודה שלו יפה מאוד, ובאמת אחד המוסדות הטובים בישראל, הוא עושה את העבודה שלו בשקט, בלי כותרות, בלי רעש, עושה עבודת קודש.

ולכן רואים את המספרים, אתה לא יכול לראות את זה בשנה, אבל אתה רואה את זה לאורך שנים, אתה רואה שההבדלים, תיכף נראה את המספרים, מה שאני אומר זה קדוש.

משה פרנקל, יו"ר: הציגו להם, הציגו להם.

מאיר אלבז: מה שכן מחדל גדול זה במחלות מקצוע, אנחנו אפילו לא בכיתה א', אנחנו בגן הילדים בנושא הזה של מחלות מקצוע. וכאן נתתי לכם פה בסקירה כמה נתונים, קודם כל יש לנו היום בשנת 2011, אין לנו את הנתונים של 2012, היו 3,2 מיליון מועסקים, מועסקים הכוונה שיש לזה גם קרוב ל- 200,000 עצמאים שהם בעצם גם עובדים לצורך חוק ביטוח לאומי, הם עובדים בעסק שלהם. כמובן הם לא יכולים לפצות את עצמם בכל מיני דברים, אבל לצורך העניין זה נקרא מועסקים. אבל הרוב הגדול, 90% זה כמעט שכירים, לכן זה נקרא מועסקים ולא עובדים.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אז 3,2 מיליון ב- 2011, היו לנו קרוב, זה מספר שהוא לא משתנה כבר 10 שנים, תיכף נראה את זה בטבלה, בסביבות 67,000 נפגעי עבודה, זאת אומרת שהביטוח הלאומי שילם להם.

הרוגים, שזה לא מבטא את המצב, הרוגים 64,

נחום אסד: מרביתם מאיפה, מהבניין?

מאיר אלבז: מרביתם, אתה צודק, מרביתם מהבניין, מנפילה מגובה. יש לנו בערך

28 עד 30,

(מדברים ביחד)

חבר: גם היום הלך אחד, היום גם ...

מאיר אלבז: חצי מההרוגים זה מבניין, מנפילה מגובה, תאמינו לי אין כסף כבר שלא הושקע שם, אין. הבעיה אנחנו חושבים שהיא חוסר משמעת של מנהלי העבודה, מנהלי העבודה בעיקר, שהם ככה עושים קיצורי דרך, כי זה התפקיד, דרך אגב בניגוד למנהלי עבודה במקצוע אחר, בבניין מנהל עבודה יש לו אחריות מה שממונה בטיחות יש לו בתעשייה, החוקים הם על מנהלי עבודה, בבניין זה על מנהל עבודה, הוא האיש הכי נגיש,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

- משה פרנקל, יו"ר: הוא גם עובר השתלמויות.
- מאיר אלבז: הוא עובר הרבה השתלמויות.
- מיכה גריצמן: מאיר, אבל יורד שיעור ההרוגים.
- מאיר אלבז: בבקשה?
- מיכה גריצמן: השיעור יורד.
- מאיר אלבז: יורד, אז זה מה שאמרתי, פיזית יורד, אז אם תסתכלו, תסתכלו על הטבלה בעמודים הבאים,
- חיים קובלסקי: דרך אגב רק היום באתי לכאן בדרך בחדשות שמעתי שאחד עף מקומה רביעית.
- מאיר אלבז: תסתכלו על הטבלה שנתתי לכם, בעמוד הבא, ותראו מה קרה ב- 11 שנים האחרונות, היה לנו פה מספר מקבלי דמי, 76,000, בטור הראשון בשנת 2000, אתם רואים? אנחנו היום ב- 67,000, אבל תסתכלו כמה מועסקים היו בשנת 2000, 2,4 מיליון, היום אנחנו נמצאים ב- 3,2 מיליון, נכון?
- נחום אסד: ירידה משמעותית.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז:

זאת אומרת יש,

מיכה גריצמן:

ירידה של למעלה מ- 30%.

מאיר אלבז:

שיפור מוכח. גם הרוגים דרך אגב הוא מתיצב סביב ה- 60. יש לו שנים יותר טובות, 42, ויש לו שנים פחות טובות, אבל הוא מתיצב סביב ה- 60, למרות שמספר המועסקים גדל כמעט ב- 800,000 או 700,000. זאת אומרת כאן זה הוכח שמישהו עושה את העבודה פה.

יש כאן עיוות קטן, זה תראו באותיות הקטנות שישנן למטה, שאדון ביבי עשה קצת שינויים ב- 2003, עד אז היה 9 ימים ראשונים שהמעסיק שילם את זה, העביר את זה ל- 13 יום שהמעסיק חייב את זה, אז זה מעוות קצת את הטבלה, ולא רק מעוות, מעוות גם בפועל בשטח, אז בוא נגיד מוסד גדול כמו סולל בונה לא ישקר, אבל מעסיקים קטנים שהם מפחדים שיעשו עליהם חקירות, אומרים להם: יאללה תרשום מחלה במקום תאונה, ומעביר אותה, למה הוא מפחד שירשמו לו דו"ח, ואם זה לא דו"ח ראשון אז יבוא חוקר, יקבל קנסות.

אז ברגע שזה נפל עליו, אז הוא אומר לו תרשום מחלה, במקום ממילא את המחלה אני משלם לך, ואת ההוא, אני משלם לך את זה ונגמר. אנחנו יודעים שיש עוותים כאלה, אבל בסה"כ אי אפשר, המספרים מאוד גדולים, זה מאוד ברור, שיש כאן הישג לא רגיל.

מאיר אלבז: נחזור לעניין של הנתונים, עלות ביטוח לאומי מהתקציב שאמרת 50 מיליארד שקל, 3.5 מיליארד שקל משלמים לנפגעי עבודה.

צריך לזכור, וחבל שאלה שהיו צריכים להיות פה לא נמצאים, צריך לזכור, וחבל שבינ"ה לא יודעת את זה, צריך לזכור שמכל ענפי ביטוח הלאומי זה הענף היחידי שיש מה לעשות. אתה לא יכול למנוע זיקנה, אתה לא יכול למנוע הולדת ילדים, אתה כמעט שלא יכול למנוע מילואים, זה חייבים להתאמן ויוצאים. כל דבר שתיקח אתה לא יכול לצמצם אותו, זה מה שהסברתי גם לכחלון וגם למנכ"ל החדש, שצריך להגדיל את ה- 9 מיליון, היתה פעם החלטה שזה יהיה אחוז אחד, למעשה היום היה צריך להיות כבר 35 מיליון שקל לקרן מנוף, היתה פעם החלטה היסטורית, אבל האוצר התלבש וצמצם וצמצם, האוצר גם מפקח על הביטוח הלאומי לצערנו הרב, הוא חשב שלהם.

אז לא בשביל ככה לגדול, אלא אנחנו אומרים שני דברים: א' – היתה פעם החלטה ישנה שאחוז אחד שמשלמים לתאונות, היום זה 3.5 מיליארד, אז זאת אומרת 35 מיליון שקל צריכים ללכת למחקר ולמניעת תאונות כי יש תמורה לאגרה דווקא בענף הזה.

דווקא בענף הזה, שימו לב, אנחנו הסתדרות, והמילה עובד כל הזמן חוזרת אצלם. אני יושב בישיבות של 40 – 50 איש שאף אחד מהם לא מייצג עובדים. רופאים ופרופסורים ואקדמיה, לא יודע מה, והמילה עובד חוזרת, ולפעמים אני מסתכל, אני אומר וואללה תאמין לי, מי שמייצג את העובדים זה אני,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: ואני לא רואה שהעובדים דואגים לעצמם כמו שאלה מדברים, יש פער עצום, וזה מתסכל אותך, זה מתסכל אותך. אז כדאי שנדע שהמספרים האלה מדהימים.

ועוד מספר אחד מדהים, שאבדו למשק 2,4 מיליון ימי עבודה, זה פי 8 יותר מהשביתות של שנת 2004. תודה לאל אין שביתות כבר 8 שנים, 6 שנים, אבל אני זוכר את השביתות של 2004, אתם זוכרים את השביתות שהיו שם? 2003, כנגד הגזירות של ביבי, ואז נבדק, למשק הלכו ימי עבודה יותר פי 8.

ושימו לב כמה התקשורת עוסקת בשביתות, כמה זה נמצא בתודעת הציבור נושא השביתות, וכמה לא נמצא בתודעת הציבור ש-2,4 מיליון ימי עבודה הלכו למשק. יש לנו פה איזה עיוות מחשבתי. זה מצב מאוד מאוד מדאיג.

זיאד מרג'י: זה יותר פשוט לסקר את השביתות מאשר לסקר את זה.

מאיר אלבז: כן. כן. חשוב דבר נוסף, אני חוזר לעניין של מחלות מקצוע. אני גיליתי אחרי שראיתי את הטבלאות האלה, השנה, שנת 2011 רק הוסיפה לאמת את המספרים, אבל כבר ראיתי את התמונה ב-2006, אמרתי: חבר'ה, אנחנו מחפשים את המטבע על יד הפנס, כרגע הבעיה מחלות מקצוע, וזה בא לאור פרסום שהיה של המוסד לבטיחות וגהות.

מאיר אלבז: היו כאן אנשי ELO, זה ארגון העבודה הבינלאומי, הם עשו סקר, והם לא אמרו לנו איך הם עשו את הסקר, אבל יש להם גם את ההצלבה עם מדינות אירופה, מדינה בסדר גודל כמו שלנו, עם תעשייה דומה לשלנו זה הולנד, בלגיה, פינלנד, אירלנד, מדינות בסדר גודל ובאופי, הצליבו, לא הצליבו, לא הצליבו, והגיעו למצב שיש חוץ מה-60 הרוגים יש עוד 1,723 מתים בשנה ממחלות מקצוע, שימו לב למספר הזה, זה לא 400 הרוגים של התאונות וזה לא 20 הרוגים של צה"ל או של הפיגועים, אלף, קרוב ל-, עם אלה זה 1,800 איש, עם ה-60 שאנחנו רואים אותם פה, שעליהם נפתחת חקירה. כל אדם שמת בתאונה יש חקירה.

מה ההבדל? יש כמה הבדלים, שם זה לא אירוע טראומטי, זה לא האיש נפל מגג ואתה יודע עליו ושמעת בחדשות, זה אדם שחוטף את המחלה ויכול להיות שבגללה לא, אחרי 7 או 8, 7 שנים, וזה עשרות עשרות מחלות מקצוע, שגם האיש לא מודע לו, גם רופא המשפחה לא מודע לו, יש לי פה איזה מסמך שאני אראה לכם מה שניסינו לעשות, וכל השרשרת לא מודעת לה.

כדאי שתדעו במספר שכאן נמצא. יש לנו בסה"כ בארץ 130 רופאים תעסוקתיים, מתוכם 20 גמלאים שממשיכים את העבודה שלהם, זאת אומרת על כל 30,000 עובדים יש רופא תעסוקתי אחד.

המצב באירופה הוא שבין 6,000 ל-8,000 עובדים. אפילו הונגריה ובולגריה במצב יותר טוב משלנו.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: דבר נוסף, היה מכון ברעננה עד 2002 עם 35 חוקרים, מי שזוכר שהיו מגיעות ניידות למקומות עבודה, מי שבא ממקומות עבודה גדולים, של שמיעה, בדיקת שמיעה, בדיקת שיקוף, אני לא יודע אם אתם ותיקים, ממש שיקוף במקומות עבודה, והם היו עושים גם מחקרים. סגרו את המכון הזה, היו שם 35 חוקרים, נסגר כאילו אין בעיות לעובדים, כל בעיות מחלות מקצוע נפתרו, אין בעיות, אין בעיות גהות, נסגר. הבטיחו אז נפתח אותו. עד היום לא פתוח. אין מכון מחקר שעוסק בתחום הזה של מחלות מקצוע ובכלל.

דבר נוסף,

חיים קובלסקי: אצלנו הרי במועצה המקומית באמת לקחו אותנו לבדיקות שמיעה, את כל העובדים.

משה פרנקל, יו"ר: יש ויש.

מאיר אלבז: נושא של מחלות מקצוע לא מופיע בסל הבריאות. לא מופיע בסל הבריאות, הוא לא קיים.

יש מחלקות למחלות מקצוע בשלושת קופות החולים הגדולות: הכללית, מאוחדת ומכבי. ללאומית אפילו אין, אין להם בכלל.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: יש להם מחלקות ופרופסורים שם, אבל אין להם סל. אין להם. רוצים לעשות מחקר, רוצים לעשות משהו, רוצים לעשות בדיקה, אין להם.

חיים קובלסקי: תקן של מכון התקנים אין דבר כזה?

מאיר אלבז: לא. תיכף אני אגיד לך עוד כמה משפטים. על כל פנים, המצב חמור ביותר, וזאת למה? תראו, כשאדם נפגע פיזית הוא רושם טופס בביטוח לאומי, הודעה מספר 1, המעסיק רושם הודעה מספר 1, מגיש לביטוח לאומי. יש הודעה מספר 2, הוא נרשם בדרך כלל כשהוא נפגע פיזית.

(פונה אל החברים) – לאן אתם הולכים?

חברים: לעשן.

מאיר אלבז: אל תעשנו חבר'ה, זה גם מסוכן.

רינה קרן: זו מחלה מקצועית הכי קשה.

משה פרנקל, יו"ר: אתם רוצים הפסקה חמש דקות?

נחום אסד: לא, לא, לא.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: על כל פנים, האינפורמציה נמצאת אצל הביטוח הלאומי. מי שנתקל פעם בתאונת עבודה יודע שיש הודעה מספר 1, מגיש אותה, והולך לקופת חולים, בכל קופת חולים מחזיקים מחלקה לתאונות עבודה, ואחר כך הוא מביא הודעה מספר 2, ואז הוא נכנס למערכת של ביטוח לאומי. לפעמים לא מכיר לך בתאונה, הוא טוען שהתחלקת לא בגלל זה, כן בגלל זה, אבל יש דיווח לביטוח לאומי על התאונה הזאת, קטנה כגדולה.

מה שקורה במחלות מקצוע, האינפורמציה נשארת בידי קופות חולים, אין מנגנון היום שמדווח בצורה מסודרת על מקרה מחלה מקופות חולים לביטוח לאומי, ולכן אין אינפורמציה מדויקת, בסדר, יש מחקרים, יש ככה, יש סקירות, אבל לבוא להגיד לכם,

(מדברים ביחד)

חבר: זה פאק של ההסתדרות.

מאיר אלבז: אני התנדבתי לפני שלוש שנים, צריך לזכור שצריך פה שיתוף פעולה של שלושה גורמים: אחד זה קופות חולים, שאצלם בא הקליינט ורושמים לו את המחלה, אומרים: תשמע, אתה יש לך את האפצ'י הזה כתוצאה ממזגן, אתה רגיש למזגנים. השני רגיש לגיר, השלישי רגיש לצבע,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: השלישי רגיש לזה, כל הדברים האלה, אז יש אצלם, זה לא עובר לביטוח הלאומי.

יש את הגוף השני, אמרתי קופות חולים, ביטוח לאומי, ויש את משרד התמ"ת, שזה משרד העבודה, הוא צריך לדעת את הדברים, המפקחים הם שלו, המנגנון על פיקוח זה שלו, יש לו 58 מפקחים, זה לא מספיק, על 3,2 זה גם כן סיפור מההפטרה.

משה פרנקל, יו"ר: כן, אבל אם בכל אזור יש לו,

מאיר אלבז: כן, אבל זה לא מספיק, אבל לפחות יחסית המעט שיש לו, תיכף נדבר גם עליהם שיש איתם בעיות.

על כל פנים צריך לסגור בין שלושתם. אני התנדבתי לפני שלוש שנים לתת 2 מיליון שקל מקרן מנוף בפרויקט דו שנתי, זאת אומרת מיליון ועוד מיליון, לתת את זה, להקים מה שנקרא רשם מחלות מקצוע.

אני לא יודע אם אתם יודעים, לסרטן יש בתל השומר רשם סרטן ארצי, זאת אומרת כל חולה סרטן שיש בארץ, כל חולה סרטן שישנו בארץ הוא רשום בתל השומר, הוא לא צריך להגיע לשם פיזית, כי כל בתי החולים מדווחים להם, יש מה שנקרא רשם סרטן.

ראובן פרי: של מחלות מקצוע?

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: עפ"י אותו היגיון, כן, עפ"י אותו היגיון אנחנו רצינו להקים רשם מחלות מקצוע, שיש לנו היום רשימה מה הן מחלות מקצוע. דרך אגב הרשימה כמעט סגורה והיא לא, לא מתעדכנת כי לא עוסקים בזה מספיק. מפעם לפעם בא מישהו ואומר למה לא הכנסתם את זה? לא הכנסתם את זה?

ולכן אנחנו רצינו ואז באה הגברת, היום שרת החקלאות, נוקד, והיא אמרה אני אקח את זה על עצמי, אני משרד התמ"ת, שמחנו, או.קי., יש לנו מה לעשות עם הכסף. לצערי הרב הם עובדים על זה שנתיים, עוד אין לנו כרגע מוקד כזה שאוסף את האינפורמציה.

אם תסתכלו בחומר שקיבלתם, יש פה, נתתי גם דוגמה שלקחנו כמה רופאים תעסוקתיים וביקשנו מהם שיכינו לנו מה צריך רופא משפחה, שהוא הראשון שנתקל בפציינט שמתלונן על משהו, מה הוא צריך לדעת לייחס את זה לעבודה שלו? כי היום הוא לא שואל אותו במה אתה עובד בכלל, מי אתה בכלל, מה עבדת, יכול להיות שהוא היה צבעי, יכול להיות שהוא היה ספר, יכול להיות שהיה אופה, זה מקצועות שיש בהם המון מחלות מקצוע דרך אגב. לא תתארו לעצמכם כמה לטבחים יש מחלות מקצוע וכמה לאופים יש מחלות מקצוע.

אז אם תסתכלו פה, יש פה רשימה של שאלות מנחות לרופא משפחה, בעמוד 5,

נחום אסד: שבחיים זה לא קורה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אז אנחנו הגענו להם דרך אגב בצבעוני את השאלות האלה, שהכינו אותן לא אני, הכינו אותן רופאים תעסוקתיים, והפצנו את זה, שלחנו את זה לסקציה בהסתדרות הרפואית יש להם, אסור לך דרך אגב, למדנו כבר, אתה לא יכול לשלוח משהו להסתדרות הרפואית, אתה צריך לקבל את ההסכמה שלהם, והם מפנים את זה לסקציה המסוימת, אם אתה מדבר על עיניים אתה צריך לשלוח את זה לסקציית רופאי העיניים בהסתדרות הרפואית.

ולכן שלחנו את זה לסקציה של הרופאים, רופאי המשפחה,

רינה קרן: אני מתנצלת, יש לי מחויבות.

מאיר אלבז: סקציית רופאי המשפחה, ואף אחד לא אמר שזה לא טוב, כולם התלהבו. דרך אגב בדקתי את זה עם הרופא משפחה שלי אם הוא קיבל אותו, זה היה, שמנו את זה בתוך פלסטיק צבעוני, ממש מאיר עיניים.

ואיפה זה נפל? ומה זה קורה? כולנו באים לרופא, אני חולה סוכרת, לא זוכר פעם אחת שמישהו בדק לי את הרגליים. ורופאי לב אף פעם לא בדקו לי גם את ה-, ואני חולה גם אחרי המון אירועי לב. אז זה אנחנו יודעים מה קורה, הם מסתכלים בתוך המחשב, מסתכלים בבדיקות שקיבלת או במסך, ולא רואים.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: מה שהם טוענים, תן לי רבע שעה נוספת לפציינט אני אעשה את זה. היום הם מקבלים בין 6 ל- 8 דקות, זה תלוי באיזה קופה.

חיים קובלסקי: 10 דקות לחולה.

מאיר אלבז: לפציינט, ולכן הם טוענים שאין להם זמן. אומרים זה מצוין, זה טוב, זה טוב שפתחתם את העיניים שלנו, אבל.

דרך אגב, לפי פקודת בתי החרושת 1946, מנדטורי, יש מה שנקרא בפקודת הרופאים הוא חייב, אם הוא חושד, הוא לא צריך לאבחן, זה לא תפקידו כי הוא לא רופא תעסוקתי, הוא צריך רק להגיד שאני חושד שמה שיש לבחור הזה קשור כנראה למקום העבודה שלו.

זאת אומרת באו להגיד לו תשמע אתה לא צריך לתת את האבחנה, אתה רק תחשוד, תתחיל לשלוח אותו לבדיקות או לרופא המסוים בכדי שהוא יגיד לך שכן זה קשור לעבודה שלו. ולכן הוא לא צריך לשבור את הראש יותר מדי.

אז לצערנו גם זה לא עובד. תשימו לב כמה דברים לא עובדים בתחום הזה שמדברים, אחר כך אנחנו נסכם את זה מה חלקנו, איפה אנחנו כן יכולים לעבוד, שאנחנו לא עושים שום דבר. לא עושים שום דבר. אז זה לגבי הדבר הזה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: עכשיו תראו, אני נתתי לכם פה, אני לא רוצה לעבור על זה, תלמדו אותו, פשוט זה חומר אינפורמטיבי, בעמוד 3, ביטוח נפגעי עבודה, מה זה נפגעי עבודה? מתי הוא מתחיל לקבל? מה ההבדל בין דמי פגיעה לבין גמלה.

דמי פגיעה זה עד שקובעים לו את האחוז, לצערי הרב ביבי ביטל את ה- 5%, היה פעם 5%, זה בוטל, זה היה תשלום חד פעמי, היום לא משלמים, מ- 9% ומעלה.

שתבינו, מישהו איבד אצבע והמקצוע שלו לא קשור לאצבעות, לא קשור לאצבעות, תקנה 15, אז הוא לא מקבל כלום, מ- 2003. מ- 9% ומעלה.

חיים קובלסקי: אבל אם הוא עובד במכון ליווי והוא צריך למזמז את הקליינטים?

מאיר אלבז: אז זהו, אז יש מה שנקרא תקנה 15, שאחרי שקובעים לך את אחוז הנכות הרפואית, אז קובעים גם את אחוז הנכות התפקודית, זה נקרא תקנה 15, שהאיש בא ואומר תשמע הלכה לי אצבע, זה לא נורא, אבל אם הוא פסנתרן, תתאר לך פסנתרן איבד אצבע, אז אתה מבין? אז זה שיקול לגמרי אחר. אז זה נקרא תקנה 15.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אז קצת תלמדו את זה. היו פה 7 גזירות שביבי עשה ב- 2003, שתיים מתוכן לא נגעתי בועדה שלי, חמש כן נגעתי. שתיים השר המליץ לתקן אותן, ולהגיד לכם את האמת, עוד פעם חוזר לכוח שלנו, ההסתדרות, אנחנו לא נמצאים במגרש הזה, עם כל הכבוד למאיר אלבז, ההסתדרות צריכה לבוא להגיד חבר'ה זה בנפשי הנושא הזה.

מה היו, כי עוד פעם, כולנו מתייחסים לנושא הזה ככה, אני לא מאשים פה אף אחד, באמת כולם, כולל אותי, אנחנו לא מספיק עושים לנושא הזה.

יחיאל והב: מאיר אלבז, פעם מזמן בעבר, בעבר הרחוק, אני מדבר '69 – '70,

מאיר אלבז: כן, נו?

יחיאל והב: היה באמת בטיחות במקומות העבודה היו באים בודקים, היו באים איך אומרים,

מאיר אלבז: אז זה מה שאני אומר, אנחנו בנושאים האלה,

יחיאל והב: ואז בעל המפעל היה באמת, איך אומרים, היה נבהל, ואוי ואבוי אם היה קורה משהו. היום זה כבר לא,

12.2.2013

מאיר אלבז:

תיכף אני אגיד,

(מדברים ביחד)

חבר:

לא באים גם.

מאיר אלבז:

תיכף אני אגיד לך כמה נתונים אז,

יחיאל והב:

לא, לא באים כבר.

מאיר אלבז:

תעברו על זה. היו פעם, יש כאן את

הגזירות שהראו, פעם היה 182, דמי

פגיעה היו 182 ימים, חצי שנה, הורידו את זה ל- 91 יום, תגיד מה זה

חשוב? זה חשוב. הייתי גם יו"ר ועד.

יש לך בעיה לפעמים בן אדם אם הוא נפגע עם אצבע, יד, רגל, בסדר,

רואים את זה פיזית, רק צריך להוכיח שזה קרה בזמן העבודה, חותם לו

החבר שלו, המנהל שלו, והכל רץ.

אבל אם יש לו פגיעה עם גב או כל מיני דברים כאלה, הפקיד תביעות

באופן אוטומטי דוחה אותו. אין, זה נדיר שיגיד לך כן קיבלתי את זה,

גם אם הוא יוכיח שהוא נהג משאית והוא נסע ונפל לבור כזה, שתיק

עשה לו קנאק בעמוד שדרה, לא מעניין אותו, איך הוא אומר? עדיף

שבימ"ש יתן לו ולא אני, זה בערך הפסיכולוגיה שלו. ולכן האנשים

האלה 91 יום לא מספיק להם.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: עכשיו, לפעמים האיש לא יודע אם הנזק שלו הוא לכל החיים, או שזה נזק שעומד לעבור. והם נכנסים לדילמות, והייתי יו"ר ועד, באים אלי: מה אתה עושה? נגמר לו ה- 91 יום,

(מדברים ביחד)

חבר: זה בעיה, יש בעיה עם זה,

מאיר אלבז: 91 יום, והוא רוצה להעביר את זה למחלה, אבל אם הוא, הוא ב- 90 יום יכול להעביר את זה למחלה, אבל אם יעברו עוד כמה ימים אז גם הרופא לא יתן לו, יגיד לו: מה עכשיו נזכרת? רשמת תאונה, עכשיו אתה רושם לי מחלה? בקיצור, מכניסים את האנשים לדילמות שהוא לא יודע מה לעשות, להמשיך עם התביעה או לא להמשיך עם התביעה, הוא לא יודע מה גורל התביעה, לכן זה משמעותי.

גם העניין של ה- 5% הוא משמעותי. יש לנו בעיה עם הבלוף של הטנטון, לצערי הרב אנשים מרמים עם טנטון, עוד אין מכשיר שבודק טנטון. אתם יודעים מה זה טנטון? זה משהו שגם אני סובל ממנו כי עבדתי ברעש, זה שאתה שומע את הרעש של הים כל הזמן או דפיקות תק-תק-תק, מי שעובד ברעש יודע על מה אני מדבר, ושם עוד לא המציאו מכשיר.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אתה יכול לבדוק שמיעה שלו, אתה לא יכול לבדוק טנטון, ולצערי הרב עד שלא ימצאו פטנט, מכשיר כזה, זו תקנה ששונתה, והיום להוציא מה שנקרא אחוזים על שמיעה מאוד קשה, מאוד קשה.

חיים קובלסקי: אפשר להכניס את הדים בתור גוף שימליץ.

מאיר אלבז: כן, אבל גם הדים לא מצאה עדיין מכשיר בעניין הזה.

נחום אסד: הדים בודקים שמיעה ולא את הרעשים.

מאיר אלבז: עכשיו בואו נחזור לעניין, בואו נתחיל להתכנס לעניין שלנו. תראו, בתשעים וכמה אחוז מהמקרים האחריות של המנהל היא כמעט אחריות מוחלטת, כל פסקי הדין, כל ה-. גם אם העובד התרשל, אלא אם כן הפר בצורה בוטה את המשמעת, נניח הוא בא בלי נעלי עבודה, הוא בא בלי משקפי מגן. אם לא הוכחת שהערת לו, אם לא הוכחת שלא שלחת אותו הביתה, בסופו של דבר אתה תואשם גם כמעסיק.

התפקיד שלנו, יש לנו בכל זאת תפקיד, לא להגיד תשמע המעסיק, הרי החיים הם שלנו, זה המצחיק, המחוקק זה המחוקק, והביטוח הלאומי זה ביטוח לאומי, הכל, אבל בסופו של דבר העובד זה האיש שיסבול,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: הוא והמשפחה שלו. ואם הוא חלילה נפטר אז סובלים או שניזוק לצמיתות, זו כבר לא שאלה של כסף, איך אומרים חבל שכל זה קורה.

חיים קובלסקי: או שהאלמנה סובלת או שהיא מאושרת, אחד מהשניים.

מאיר אלבז: יש לנו כמה תפקידים שלצערי הרב, אני חייב לתת לכם את המספר הזה, כתוב במסמך, יש שלוש רמות של פיקוח עבודה, חוץ מהמוסדות נגיד ברמת המפעל, יש ככה – עד 25 עובדים אתה חייב להחזיק ועדת בטיחות, 25 עד 50, מ- 25 ל- 50, סליחה, אתה חייב להקים ועדה פריטטית עפ"י חוק, מה שאני אומר לכם זה לא הסכם קיבוצי, עפ"י חוק. עפ"י חוק. מ- 50 ומעלה הוא חייב להחזיק נאמני בטיחות, זה אדם שברמת הנדסאי שעבר קורס של 7 חודשים, ויש כאלה שחייבים, זה תלוי בתהליכים ובמכונות, שחייבים גם לעשות סקר סיכונים, בנושא של גז, לא גז, אלה שמפיצים, לא מפיצים, הם חייבים לעשות סקרים.

יש גם מקצועות שהחוק מחייב איזה בדיקות תקופתיות העובד צריך לעבור אותן, אלה שעובדים בעופרת, אלה שעובדים בזה, חשופים לרנטגן,

משה פרנקל, יו"ר: חומרים מסוכנים.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: עכשיו, החוק אפשר לנו להקים ועדות פריטטיות, אני אומר לכם יש סקר פה, הוא לא חדש, הוא ישן, אבל הוא לא השתפר הרבה ממה שאני יודע, 60%, שימו לב למספר, 60% מהועדות הפריטטיות שעפ"י חוק מפעלים מעל 25 עובדים ומעלה, או לא פועלות בכלל, או שלא פועלות 6 פעמים עד 8 פעמים בשנה, או שלא נרשמים פרוטוקולים.

בסקר שנתנו למישהו לעשות את זה, אדם שמצוי בשטח הזה, וזו בושה וחרפה לנו, למה? ברגע שאתה עושה, דרך אגב כשאומרים ועדה פריטטית, פעם אחת הוא אומר ישיבה אחת היו"ר הוא נציג המפעל, בישיבה אחת היו"ר נציג העובדים. נציג העובדים, לא ועד עובדים, זה לא נושא של ועד עובדים, ועד עובדים יכול לשלוח את האיש, אבל רצוי שזה לא יהיה,

חבר: מנהל.

מאיר אלבז: בדיוק. עכשיו, למה זה חשוב? ברגע שאתה, דברים עולים על הכתב ואתה רושם רשימת ליקויים, ובעוד חודש וחצי עושה עוד ישיבה, והרשימה הזאת לא מצטמצמת, אני אומר לכם אם אני מעסיק ורשום לי 3 פעמים שחוטי החשמל האלה גלויים, או הדבר הזה מחליק פה, מסוכן או כל מיני מילים כאלה, וזה חוזר על עצמו, הוא יהיה מסכן, אף אחד לא יתחשב בו ברגע שיקרה משהו, לא יתחשבו בו, יגידו: אדוני, אתה פושע עם חותמת, למה? התריעו לך פעם, פעמיים, שלוש, ארבע.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: הניסיון מראה שברגע שאתה מפעיל את הועדות האלה, התאונות באותו מקום יורדות, יורדות פלאים.

בכלל כדאי שתדעו, אולי אספר לכם, אינטל למשל, שמעתם על אינטל?

חברים: קרית גת.

מאיר אלבז: אינטל רצתה יום אחד לשנות את כל השיטה של התגמול של העובדים, זה היה לפני שתיים עשרה שנה, והיא לקחה חברה צרפתית, דיפו, מי ששמע עליהם, ושם אחוז ההיעדרות מהעבודה הוא הנמוך ביותר, ולהם לא היה איכפת איזה היעדרות, אצלם אין הרבה צבא, אבל היעדרות מתאונה, מחופשה, מסתם חופש שהאיש לוקח, היעדרות לא מוסברת, לא מעניין אותם שום דבר.

כל המנהלים, העובדים, מקבלים את התגמול שלהם לפי שני חתכים, הייתי בסיוור אצלם יום שלם, מדהים. אותם זה לא מעניין. דרך אגב הדו"ח הזה, הם אומרים, כי קשה להאמין, הוא מגיע לנשיא אינטל העולמית, דו"ח לכל מפעל ברמה יומית.

והם צמצמו, הם רצו להגיע לאחוזים של דיפו, יש היעדרות על 100,000 ימי עבודה, הם ירדו פחות מהם, פחות, הם נמצאים במצב סופר אידיאלי, ואיך הם חילקו את זה? שהם, יש אחריות, המנהל הוא אחראי, זאת אומרת אתה אחראי על עצמך, המנהל שמעליך אחראי, בשיטת המעגלים, אז זה גזרה אחת.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: גזרה שניה, גם אחראי פיזית, זאת אומרת לקחו את כל המפעל, חילקו אותו משבצות, אתה אחראי על המשבצת הזאת, המשבצת הזאת. הגיע איזה ספק, אתה מלווה אותו מהשער עד הנקודה שהוא צריך ועד שהוא יוצא.

זאת אומרת אין מצב, הגיע ספק, נסע במפעל, נסע מהר, פגע במישהו, או שזרק את הסחורה באיזה מקום,

חיים קובלסקי: ליווי.

מאיר אלבז: אין. אתה, קורה משהו, אתה אחראי לכל דבר שקורה במשבצת שלך. וזה ירד, ירד פלאים, יש להם הישגים לא רגילים.

חיים קובלסקי: זה שיטה בתעשייה,

מאיר אלבז: לכן אני אומר, יש לנו תפקיד,

זיאד מרג'י: זה הרבה השקעה רק.

מאיר אלבז: לא, לא, זה לא הרבה השקעה, זה ההיפך, מחזיר להם, אני לא מדבר על התנאים הפיזיים והפינוקים שמקבלים.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אני מדבר בנושא היעדרות בכלל, הם טוענים שהם לא בודקים תפוקות, התפוקות באות אליהם כתוצאה מהדבר הזה. אומרים אני לא, במפעלים רגילים בודקים תפוקות, הוא אומר אני את התפוקה לא בודק, אני בודק ימי היעדרות, ולא מעניין אותי מאיזה סיבה ההיעדרות, ברגע שיש לי עובד, הרי אתה בונה על עובד שאם אתה משלם לו 300 אתה מצפה שהוא ייתן לך לפחות הכנסה 900 שקל, נכון? אתה מצפה, יש באמצע מסים וזה ועלויות ותקורות, אני לא יודע מה, אז יש בזה היגיון, הוא אומר: תשמע, האיש היה בעבודה, כן, העבודה שלו מוגדרת, יודעים מה הוא עושה, זה לא שזה,

זיאד מרג'י: זה מסובך לחשב את זה.

חיים קובלסקי: אל תשכח שהרבה מקומות עבודה אצלנו מחזיקים אנשים שלא עושים כלום, שזה נקרא תרומה לחברה, גם זה יש, לא שווה שום דבר, אין מה לעשות, אבל לפחות,

(מדברים ביחד)

חבר: זה אולי בציבורי.

חיים קובלסקי: בציבורי.

מאיר אלבז: הולך ומצטמצם גם בציבורי יש כבר הגדרות תפקיד,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

חיים קובלסקי:

אבל יש גם אנשים כאלה.

מאיר אלבז:

זה לא עושה כלום, בוא נעיף אותו.

חיים קובלסקי:

יש עיריות וכל זה, יש. תרומה לציבור, אין מה לעשות.

מאיר אלבז:

טוב, רבותי, אפשר לדבר פה עד הבוקר מה שנקרא,

משה פרנקל, יו"ר:

טוב, לסיכום.

מאיר אלבז:

אני רוצה לסכם בכמה דברים. קודם כל כולכם מבינים שרמת המודעות שלנו בנושא של תאונות בכלל ומחלות מקצוע בפרט היא נמוכה מאוד.

מה שאמרתי זה ממש על קצה, קצה, קצה המזלג, ולכן אני חושב שאם זו ועדה של בינ"ה היא חייבת להרים את הנושא הזה קודם כל בהסתדרות ומההסתדרות החוצה. אנחנו צריכים לתפוס את מקומנו הראוי בין נציגי העובדים במדינה, וזה לא המצב לצערי הרב.

אני לא הבאתי פה, ספריה, כמה ספרים הוציאו בעשר שנים האחרונות, לא על חשבונם, התעשיינים, הוציאו ספרים שלמים, מתוך שני דברים:

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: א' – באמת מחויבות, הם שותפים באמת טובים שלנו, ו-ב' – המחויבות האישית שיש להם כלפי העובדים שלהם. וגם אנחנו יכולנו לעשות את זה, פשוט מאוד.

אני חושב, מה שהצעתי לעופר, אחרי ששיקמו את בית ספר, אני לא יודע אם אתם יודעים, היה משבר, סגרו את בית הספר לועדי עובדים, שזה היה דבר חמור מאוד, אבל לא היה כסף, ואגף פנסיה לא היה, לדעתי עד היום,

חיים קובלסקי: מוניה אדמתי אתה זוכר אותו? מוניה אדמתי.

מאיר אלבז: בטח.

ולדמיר מורג: כן, הוא ישנו.

מאיר אלבז: בטח. אתה לא יכול לזרוק לגוב האריות מישהו שנבחר היום לועד

ולא יודע מי נגד מי בכלל.

חיים קובלסקי: לא יודע מה לעשות.

מאיר אלבז: אז זה טוב שהקימו את זה חזרה, ברגע שהתאוששה ההסתדרות, וטוב גם שהחזירו את אגף הפנסיה, למרות שלדעתי הוא עדיין לא מתפקד.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

חיים קובלסקי:

דרך אגב, אם היתה מצטרפת עוד מפלגה לבחירות אז היה גם האגף

שלך.

מאיר אלבז:

תשמע,

חיים קובלסקי:

זה לפעמים כדאי.

מאיר אלבז:

לדעתי צריך, אני לא יודע איזה החלטות אתם תקבלו, כמה הן אופרטיביות, צריך, אני לא רוצה להגיד אגף, יחידה באגף לאיגוד מקצועי.

אני אתן לכם דוגמאות, מגיעות המון הצעות חוק, אני אתן לכם דוגמה, היה, אם אתם זוכרים, היה בעיה כאן בנתיחות, נמצא שעכברים אכלו ו-, אז קיבלנו בקשה בועדה,

משה פרנקל, יו"ר:

מה זה נתיחות? המכון הפתולוגי.

מאיר אלבז:

המכון, כן, ולקחו לו, שללו לו והחליפו אותו לאסף הרופא, מי שזוכר, כבר לא היה עצמאי. אז רצו לעשות תקן, תקן לנתיחה. הוא לא היחידי, גם בבתי חולים הרי סטודנטים חוקרים שם, אז רצו לעשות תקן לנתיחה, אז אתה צריך לשלוח בן אדם שקצת מבין בזה, אתה מבין? צריך לשלוח בן אדם, רצו נציג של ההסתדרות.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אז לא חשוב, מצאתי מישהי עם תואר שני, מבר אילן, אמרתי לה את נציגה שם, נתתי לה את החותמת, חברת הסתדרות, את תהיי הנציגה שלנו בתוך המשחק.

יש צלילה מקצועית, רוצים להוציא תקן של צלילה מקצועית, אלה שמתקנים אוניות מלמטה וזה וזה, צריך לשלוח מישהו שמבין בזה.

מגיעות כל מיני הצעות חוק פרטיות לתקן כל מיני תקנות, על אבק ולא אבק, כל מיני דברים כאלה. צריכה להיות יחידה באיגוד המקצועי שתקבל את זה ותפנה את זה לגורם הכי מקצועי שיש לה במערכת, או לשכור מישהו מקצועי שייעץ לה בעניין הזה.

לכן חייבים להקים יחידה שזה יהיה בנוסף לתפקידו של מישהו, זה עוד פקידה או משהו כזה, יחידה, כי מגיעות כל מיני תקנות, מפעם לפעם יוצאות תקנות ואף אחד לא בודק אותן. שולחים, זה נכנס לרשימות, זה נכנס, מחייב, ואנחנו אפילו לא, כאילו לא יודעים את זה.

משה פרנקל, יו"ר: המוסד לבטיחות גם שולח, כל חודשיים שולח חוברת.

מאיר אלבז: אבל תראה, אם בא נושא לוועדת העבודה והרווחה,

חבר: אבל לא כולם מקבלים.

12.2.2013

מאיר אלבז: וזה עבר את התהליך שאמרתי, ואתה לא יודע בכלל, לא מגיב עליו בזמן או במקום שצריך, אתה פספסת את זה. יש המון דוגמאות כאלה.

לכן לפי דעתי צריכים להקים פה יחידה, לא רוצה לקרוא לזה לא מחלקה, לא אגף, יחידה שתעסוק בנושא הזה של הבטיחות וגהות במקומות עבודה.

דבר נוסף, תראו, אני ראיתי הסכמים קיבוציים, אז יש הסכם קיבוצי של הבניין למשל, לא חשוב התוצאות כי יש להם בעיה מאוד אוביקטיבית שהם עוסקים בעובדים זרים, ואנחנו יודעים שהמנהלים מזלזלים בעובדים זרים, הם יודעים שהוא לא עומד על הזכויות שלו כמו ישראלי ולא זה ולא זה, פה קבור הכלב, אבל ההסכם הקיבוצי שלהם מפרט יפה מאוד גם בנושא בטיחות.

לעומת זה אני רואה הסכמים קיבוציים שכותב שורה אחת – יעסיקו את העובדים עפ"י חוק, או עפ"י התקנון, פתר את עצמו. רבותי, לא מספיק. עובד לא פותח, עובד לא פותח את החוק, הוא לא יודע מה כתוב בחוק בכלל, מה אתה מקשקש בכלל? תכתוב את הדברים העיקריים, זה דפוס? תכתוב את הדברים העיקריים של דפוס.

ציוד מגן אישי זה אחיד כמעט בכל המקצועות, למעט מקצועות אולי ספציפיים, ויש דברים מיוחדים לכל ענף.

12.2.2013

מאיר אלבז: הדברים העיקריים, גם כותבים, עורכי דין יודעים לנסח את זה, שזה שמה שכתוב פה זה לא אומר שזה לא מחייב מה שכתוב בחוק. אבל לפחות הסכם, הסכם עבודה הוא יותר נגיש לעובדים, לאיש איגוד מקצועי וכו' וכו'.

דבר נוסף, ושמתי לכם את זה פה, אנחנו ניסינו לשקם, אני לפחות ב-2005 שזה הוטל עלי אצל שלמה שני, ואחר כך אצל עופר עצמו, הייתי סגן גם של זה וגם של זה, ניסיתי לשקם את מה שהיה בשנות, מישהו אמר פה בשנות השבעים, וכו' וכו', ואנחנו קודם כל התחלנו בועדת היגוי, לקחנו 13 איש, חלק חברים איגודים מקצועיים מהבניין, חלק מהמרחבים, כמה ממקומות עבודה כמו תע"ש, תעשיה אורית, מי היה שם עוד? מקומות מאוד גדולים, הקמנו חבורה של 13 איש שמביאה את הנושאים לדיון. יש לכם כאן דוגמאות של פרוטוקולים שהתחלנו ב-2005 – 2006.

בנוסף לכך עשינו קורס של 54 איש בנהריה שלושה ימים ברמת, לקחנו רכז איגוד מקצועי מכל מרחב, לפעמים שלחו לנו שניים, ממרחבים יותר גדולים, ועשינו קורס על חשבון המוסד לבטיחות וגהות בנהריה, בקרלטון נהריה, שלושה ימים, וקיבלו גם תעודות, עמדו כאילו במבחן, בתור סקר של פידבק, אבל כולם עברו. לפחות שיהיו ברמה של נאמני בטיחות. נאמני בטיחות, יש מושג שנקרא נאמני בטיחות, זה אדם שהוא לא, הוא הנאמן, זה האיש שמשתתף בועדות הפריטטיות ברמת המפעל.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: עכשיו, חשוב מאוד שיהיה גוף, לשקם את זה גם כן, יש לכם פה את הרשימה, איפה החומר שנתתי לכם?

משה פרנקל, יו"ר: זה מה שקיבלנו.

מאיר אלבז: כן, אז יש לכם פה למשל רשימה, קודם כל את הפרוטוקולים, דרך אגב תראו מי ועדת היגוי, אני הייתי, עמנואל גרינברג – מהנדס, מפקח עבודה לשעבר, אדם שאתה יכול, מפקח, הוא ראה את הדברים, הוא פנסיונר, הוא בא לכאן להתנדב, שאני אפסיד אותו? למה שאני אפסיד אותו?

היה לך כאן שפי מיכאל מארגון עובדי צה"ל, ראש מדור בטיחות, מכרה זהב, חבר'ה, בידינו מכרה זהב, יש אנשים שיכולים לתרום לעניין הזה אתם לא יכולים לתאר לעצמכם, הם מצויים אצלנו במערכות, מוכנים לעזור, צריכים רק לשים את הדברים.

חיים קובלסקי: יש עכשיו פרסומת בטלויזיה שמביאים את כל הזקנים, שהם מבינים הגדולים, תשתמשו, היועצים.

מאיר אלבז: יש פרסום עכשיו בטלויזיה שמה הוא אומר? הגוף שלך יצא לפנסיה, אבל הראש שלך עוד לא יצא לפנסיה, זה אנשים עם המון ניסיון, שמוכנים לתרום. ועובדה שגייסנו אותם והם תרמו, אבל פתאום נעצר העסק.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אז למה חשוב שהרכזים האלה יהיו? כי אתה מקבל איזשהו חוזר, אתה מקבל חוזר, אתה יודע מה? אני לא יודע, פעם היו, ראובן בין האחרונים שאני זוכר שהיה,

חיים קובלסקי: אולי כדאי שמנהלי האגפים פה שיעשו איזה ... שידעו מה קורה?

(מדברים ביחד)

מאיר אלבז: אתם תולים על לוחות המודעות את המודעות של הבטיחות?

ראובן פרי: המוסד לבטיחות וגהות מוציא מעת לעת,

מאיר אלבז: הנה, את אלה, את אלה, אתם תולים אותם?

ראובן פרי: במרחב אנחנו מקפידים לתלות,

מאיר אלבז: אתם תולים אותם.

ראובן פרי: אני לא בטוח אם בכל מקום נתלה הדבר הזה,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: חבר'ה, יש פה דברים, א' - up to date, מתקרב פורים, הוא אומר לך מה אתה צריך להזהר בפורים. מתקרב חנוכה, מה אתה צריך. זה דברים, עוד פעם, זה לא ספר, הוא לא שולח לך את כל החוברת, לא מדבר על כל החוברת, מדבר רק על זה אני מדבר, רק על זה, שזה יבוא לידיעת האנשים.

עכשיו, מגיע, יש לי רכז איגוד מקצועי, אני שולח לו את זה, שולח לו כמה, לא איכפת להם,

חיים קובלסקי: צריך לפרסם את זה.

מאיר אלבז: המוסד לבטיחות, זה לא עולה כסף, הוא יכול לשלוח,

ראובן פרי: מאיר, אחת ההחלטות של ועדת בטיחות כזאת צריכה להיות, ועדת בטיחות מבקשת שהאגף יודיע למרחבים, לרענן את הוראות המוסד לבטיחות וגהות, לתלות בלוח המודעות,

(מדברים ביחד)

מאיר אלבז: כן, אבל אני מדבר כרגע על איזה מסגרות צריך.

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

ראובן פרי: הדברים קיימים,

חיים קובלסקי: מאיר, מאיר,

מאיר אלבז: לדעתי חייבים להיות,

משה פרנקל, יו"ר: אנחנו נתחיל להיות קואופרטיביים ונעשה את זה.

מאיר אלבז: אני אתן לכם דוגמה, את אברהם

כולכם מכירים, מרמת-גן, אבא של זה

שהבן שלו נפטר בלבנון,

חבר: אברהם חיים.

מאיר אלבז: חיים, בדיוק. אז הוא היה אצלי

בצוות, הוא אחד מה- 55, וכשהיה

אסון בחביב, אתם זוכרים מה שהיה בחביב, אתם זוכרים מה שהיה

בחביב? אתם לא יודעים מה היה,

חברים: יודעים.

מאיר אלבז: הנבלה החביב הזה סגר את הפתחי,

שם שרשרות וסגר שם את פתחי

המילוט ונשרפו 5 נשים, אמהות לילדים, באו לעבוד. היתה שריפה, לא

יכלו לחלץ את עצמן, פתח המילוט היה זה.

12.2.2013

מאיר אלבז: אני שלחתי לו – לך תעשה סקר באזור שלך. אז קודם כל היתה לנו בעיה קצת, אף אחד לא סילק אותו, אבל אמרו לו: הפיקוח, מה אתה בא? אתה לא מפקח עבודה וזה וזה, תבדוק בכל הסופרים יש תופעה כזאת שדלתות חירום סגורות, שהם מפחדים שיכנסו להם נגבים, מצד שני זה פתח מילוט. אז הוא עשה סקר, הוא עשה עבודה טובה,

מיכה גריצמן: מי זה, חיים אברהם?

מאיר אלבז: כן. צלצל לי איזה קצין בטחון של איזה סופר מרמת גן, הוא אומר לי מכוח מה אתה שולח אותו? אמרתי לו: תשמע, קרה את האסון הזה, אנחנו רוצים לראות, איכפת לך? מפריע לך? לא הפריע לו, לא משנה. יכול להיות שהיה מקום שמסלקים אותך, אומרים מה אתה בא לי?

אבל מה שאני רוצה לומר, ברגע שאתה יכול להביא, להזין אינפורמציה או תקנה חדשה, או חוק חדש, איך היום תזרים את זה? דרך מי תזרים את זה? יש לי נציג בכל מרחב אז אני מזרים את זה דרכו, והוא ידע מי זה האיגודים המקצועיים הרלוונטיים. הרי אם זה תקנה בנושא בניין, אין טעם שאני אתן לו עד עובדים של המתכת תקנה חדשה, נכון? אבל רכז איגוד מקצועי יודע שזה בא לזה וזה בא לזה, ולכן זה חשוב מאוד, הדבר הזה חשוב מאוד – להקים את המסגרות.

אם יש לנו כוונה לשקם את כל המערך הזה שנקרא בטיחות וגהות לטובת העובדים, ואנחנו מרגישים אה.,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: בנוסף לכך צריך להתחיל להפעיל את הועדות הפריטטיות, אמרתי זה בושה וחרפה שנתנו בידינו כוח לשמור על החיים של העובדים ואנחנו ב-60% ממקומות העבודה לא מקיימים את זה, זה תעודת עניות לכולנו.

משה פרנקל, יו"ר: זה יותר מ-60%.

מאיר אלבז: ודבר אחרון זה באמת, זה כבר לאיגוד המקצועי, להכניס סעיפים לתוך ההסכם הקיבוצי שנוגעים לבטיחות, לא להגיד תשמע תכתוב, תעבוד.

אני ראיתי כאן, אני לא רוצה להגיד אפילו איזה איגוד מקצועי, שהעובדים יועסקו לפי החוק ולפי התקנות המחייבות, בזה פטר את עצמו, זה לא רציני.

חבר: גם אם זה לא רשום זה מחייב.

מאיר אלבז: זה לא רציני, זה צריך להכין, להכין אפילו,

חיים קובלסקי: זה כסת"ח זה הכל.

מאיר אלבז: סטנדרט, ולקיים אותו.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מיכה גריצמן:

סיימת?

מאיר אלבז:

על כל פנים אפשר לדבר עוד הרבה שעות,

משה פרנקל, יו"ר:

רגע, עוד כמה דקות.

מאיר אלבז:

נתנו על קצה המזלג את הדברים העיקריים, ואני אשמח לענות על

שאלות.

זיאד מרג'י:

אני רוצה לשאול ככה, אנחנו ישבנו פה ושמענו הוא דיבר על מספרים, עם הניסיון העשיר שיש לו, אנחנו חברי בינ"ה מוכנים לתרום, אני מדבר באופן אישי כאילו, הוא גם בא מבינ"ה והוא יודע מה המוגבלויות שאנחנו יכולים לעשות.

זה ששמענו מספרים ואנחנו מתפזרים, כל אחד הולך הביתה ונפגשים, לא יודע, עוד חודש עם נושא אחר, בטח נשכח משולחן הדיונים. מה אתה מציע לנו, מכאן עכשיו, מה היכולות שלנו שאנחנו יכולים לקדם את כל הנושאים שאתה דיברת עליהם? בוא נתרכז בנושא אחד, כי שמענו הרבה הצעות.

מאיר אלבז:

הועדה צריכה לצאת עם מסמך מפה שמופנה, מטעם האיגוד המקצועי אני

חושב,

12.2.2013

(חילופי דברים בין החברים)

משה פרנקל, יו"ר: לא שמעתי.

מאיר אלבז: מטעם האיגוד המקצועי, כי מה שאני מדבר פה זה איגוד מקצועי.

דרך אגב אני רוצה לומר לכם, אני, אולי תמם יודע, אני הרי אמרתי לכם קודם, הייתי מנהל מחלקת הנדסת ייצור באגד, ואני הייתי אחראי על הפרויקט להביא 1,150 אוטובוסים מגרמניה, פתאום ביום בהיר אחד החליטו השאח שם בפרס הלך, אגד החליט להתלבש על הזמנה שלו, במכה אחת, בלי התראה, הצטיידנו 40% מצי הרכב החלפנו אותו תוך שנה וחצי.

אני הייתי לצורך העניין הזה בגרמניה, ואני רוצה להגיד לכם שמדדנו כמה פעולות, הרכבנו חלק מהמרצדים פה בארץ, היה לנו דגם 305 הישן, בחולון ובירושלים, מדדנו כמה דברים ובאנו, ראינו כמה פעולות שאנחנו יותר יעילים מהגרמנים. אנחנו יותר יעילים מהגרמנים? נשמע לנו מוזר.

באתי לגרמניה, כל העשרים פעולות שלקחתי דגם נפלו על הבטיחות, חבר'ה, נשבע לכם, שם לא מניעים אוטובוס במוסך בלי לשים את השנורקל, שהגזים יהיו למעלה, לא שכל העובדים יסבלו, טרררר, מניע, וכל האנשים בסביבה, הוא יודע על מה אני מדבר. אין דבר כזה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: כל הסעיפים, כל העשרים סעיפים שהבאנו כדוגמה שאנחנו היינו יותר יעילים מהגרמנים, נפל הנושא הזה שהם מקפידים יותר על בטיחות, ובטיחות זה גוזל זמן.

לחרוט את הברקסים, הם חורטים על האוטובוס, לא משנה, אצלנו אנחנו חורטים את זה במכון בחוץ, אבל הם חורטים, הם שמים כזה ארגז שהוא שואב את האבק של הברקס כבר במקום, שואב אותו. זה לוקח זמן להביא אותו, לשאוב, להחזיר אותו חזרה, זה לוקח זמן.

מיכה גריצמן: מאיר, אני רוצה לחדד את מה שהוא אמר,

מאיר אלבז: אז לכן,

מיכה גריצמן: שניה, אתה,

מאיר אלבז: לדעתי צריך להוציא מסמך לאיגוד המקצועי ולפרט את 3 – 4 בקשות האלה: ש-א' – תהיה יחידה, יחידה, אני אומר יחידה, אני לא רוצה להגיד מחלקה ובטח לא אגף, אבל אם תהיה מחלקה עוד יותר טוב, אבל שתהיה יחידה לפחות שתרכז את הנושא הזה של הבטיחות,

חבר: וגהות, וגהות,

משה פרנקל, יו"ר: שגהות עוד לא נגע בכלל.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: צריך לדרוש להפעיל את הועדות הפריטטיות, לפנות בחוזרים, שהאגף לאיגוד מקצועי, לכל הועדים, שיראו כחלק מהאחריות שלהם להפעיל את הועדות הפריטטיות לבטיחות.

ולהכניס, שלושה דברים, ו-ב' – להכניס לתוך הסכמי העבודה סעיפים רלוונטיים לאותו ענף בהסכם הקיבוצי. אלה שלוש דרישות. אלה שלוש דרישות שאני חושב שהועדה יכולה לפנות.

(חילופי דברים בין החברים)

משה פרנקל, יו"ר: מקליטים פה.

מיכה גריצמן: מאיר, הבקשה שלנו שזה יהיה בפרוטוקול שלושת הבקשות שלך.

מאיר אלבז: הכל מוקלט.

מיכה גריצמן: הבקשה שלי, ואני אחדד את מה שאמר פה חברי ורעי מהצפון. אנחנו נפגשים אחת למספר שבועות, ובין לבין החומר שוקע ומתאדה. השאלה שלנו – היות ואתה עם ניסיון רב, מאיר, ואנחנו מאוד מעריכים את זה שבאת לפה, אני באופן אישי למדתי ממך לא מעט פה מהחומר הכתוב ומהזה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מיכה גריצמן: איך אנחנו נוכל לפעול ביחד למען המטרות שלשמן אנחנו יושבים פה? ואחת המטרות זה לשמור על חיי אדם, אם בגופו ואם בבריאותו הנפשית גם, כי הרי חלק גדול מהתאונות זה גם בריאות נפשית. זו שאלה אחת.

שאלה שניה – דיברת על הועדה שאתה יושב בה כיו"ר, איך יכול להיות שבועדה שמונה כ- 50 חברים,

מאיר אלבז: לא, זה המועצה אמרתי, המועצה 50 חברים.

מיכה גריצמן: המועצה,

מאיר אלבז: הועדה שלנו זה 17 איש.

מיכה גריצמן: והמשקל היחסי של הציבור, של העובד, זה 10%?

חבר: לא, 20%.

מאיר אלבז: לא, לא, יש, לא, בועדה שלי יש לפחות 3 – 4 שהם נציגי הסתדרות.

מיכה גריצמן: ואתם עדיין בעמדת מיעוט בועדה.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

תשמע, יש נציגים ממשלתיים, למשל
נציג משרד הבריאות חשוב לי שיהיה?

מאיר אלבז:

חשוב שיהיה,

השאלה שלי אליך,

מיכה גריצמן:

נציג משרד התמ"ת חשוב שיהיה.
מוסד לבטיחות וגהות חייב להיות,

מאיר אלבז:

האם האינטרסים שלכם תמיד זה,

מיכה גריצמן:

(מדברים ביחד)

אבל מי צריך להוביל את הנושא?

חבר:

לא, לא, זה לא, לא עניין של מספרים,
אמרתי במועצה יש לנו 20%, וזה

מאיר אלבז:

מכובד מאוד.

מכובד,

מיכה גריצמן:

אם זה היה היום לא היינו מקבלים
את זה, זה טוב שזה החוקים עוד
שייכים מאז שהסתדרות היתה הרבה יותר גדולה, אפילו במושגים

מאיר אלבז:

אבסולוטיים.

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

(חילופי דברים בין החברים)

חבר'ה, רבותי, רגע, רגע,

משה פרנקל, יו"ר:

שאלות, שאלות, לא סיימתי.

מיכה גריצמן:שאלות, רק שאלות שהוא יוכל לענות
לזה, שכבר שעתיים כמעט ואנחנומשה פרנקל, יו"ר:

יושבים.

דרך אגב הידידים הכי טובים שלנו זה
התעשיינים, באמת, גם בוועדות אנחנומאיר אלבז:

מסתדרים איתם יפה מאוד,

אז לדברך,

מיכה גריצמן:

חוץ מכמה חילוקי דעות,

מאיר אלבז:בדברך מאיר אמרת שהם מקדימים
אותנו התעשיינים,מיכה גריצמן:

כן, נכון, כן,

מאיר אלבז:למה אנחנו מסתמכים עליהם? אנחנו
צריכים להוביל.מיכה גריצמן:

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אני אגיד לך למה, כי הם לא עשו פסק זמן, לנו היו עשר שנים קשות שיצאנו מהתמונה, לא היה משכורות פה לאנשים, אתה מבין מה.

מיכה גריצמן: אז עלינו להדביק.

מאיר אלבז: אז עכשיו צריך לחדש.

מיכה גריצמן: עכשיו.

מאיר אלבז: נכון. נכון.

מיכה גריצמן: בסוף דבריק אתה אמרת קצת בבדיחות,

מאיר אלבז: לא, לא בדיחות,

מיכה גריצמן: לא, לא, אני אגיד לך, אני אכוון אותך

לדברי. קצת בבדיחות לגבי הכנס שהיה לכם במלון קרלטון בנהריה,

מאיר אלבז: כן,

חבר: זה לא כנס,

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

זה לא כנס, זה קורס נאמני בטיחות,
כי רצינו שיהיה בכל מרחב יהיו נציג

מאיר אלבז:

או שניים,

(חילופי דברים בין החברים)

בקשתי לפרוטוקול – לעשות את זה
פעם נוספת ולשלוח את חברי הועדה

מיכה גריצמן:

בצורה מרוכזת להשתלמות כזאת.

אני דיברתי איתכם, בפגישה ראשונה
אני דיברתי איתכם על זה.

משה פרנקל, יו"ר:

תראו, אני תיכף ארצה להציע משהו,

נחום אסד:

(מדברים ביחד)

אני רוצה להגיד משפט, אפשר?

חבר:

מאיר, אני יכול לקבל את הפרוספקט
שהבאת עם העיתון הזה?

מיכה גריצמן:

אני?

מאיר אלבז:

אתם מוציאים את זה?

מיכה גריצמן:

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

- מאיר אלבז: לא, לא, המוסד לבטיחות וגהות.
- מיכה גריצמן: את זה לא קיבלתי. אני יכול לקבל את שני אלה?
- מאיר אלבז: שולחים לכל מיני מקומות עבודה גם.
- מיכה גריצמן: ואת הירחון הזה.
- מאיר אלבז: גם אתה יכול, אתה יכול לקבל שניים, אחד הביתה ואחד פה.

(חילופי דברים בין החברים, רעש הפגנה ברקע)

- משה פרנקל, יו"ר: חבר'ה, רגע, אנחנו כבר מסיימים. בבקשה.
- ראובן פרי: אני לא רוצה לשאול שאלה, אבל אני רוצה להציע איזה הצעה אופרטיבית. את מאיר אני מכיר הרבה שנים בתחום, ככה לא מותר, וטוב שכן. שמענו באמת סקירה באמת בתחום הזה, אני שמעתי אותו בועדה לתיאום וביצוע שגם שם ריתקת את החברים.
- הנושא שצריכה להיות לנו מודעות גבוהה, מודעות של העובדים, של ההנהלות, אז א' – לגבי הרענון אגף לאיגוד מקצועי,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

ראובן פרי: אפשר לקבל החלטות פה בועדת בטיחות, הועדה ממליצה לאגף לאיגוד להוציא חוזרים מתאימים, לרענן את הנושא הזה.

הצעה שניה שאני מבקש לקבל פה זה שיו"ר ההסתדרות ובינ"ה להכריז על שנת בטיחות לעובד,

משה פרנקל, יו"ר: שנת בטיחות.

ראובן פרי: שנת בטיחות. במסגרת הזאת לבקש שתהיה ישיבת בינ"ה מיוחדת בנושא הזה, מן הסתם ... את הקו הזה, ואני חושב שזאת הצעה אופרטיבית של ועדה כזאת שרואה את נושא הבטיחות בסדר יום די גבוה מבחינת העובד ומשפחתו, זה לא רק העובד, כי עובד שנפגע זה המשפחה וכו' וכו'.

ואם נקבל את ההצעות האלה בנוסף למה שמאיר הציע, שאנחנו גם כועדה נרגיש שיש איזשהן שיניים, המלצות שאולי ... ונמצא את עצמנו באיזושהי ישיבת בינ"ה מיוחדת בנושא בטיחות, זה יהיה יפה מאוד.

מאיר אלבז: דרך אגב, משפט אחד רק, יש ב- 28 לאפריל בכל שנה ה- ELO הכריז, ארגון העבודה הבינלאומי, זה ההזדהות עם נפגעי, ההרוגים ונפגעי עבודה בכל העולם.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז: אני הצעתי, בכתובי, יש לי פה בכתובים, אז לעופר, אבל עוד פעם זה היה תקופה יחסית קשה, 2005 – 2006, לעשות מה שאתה אומר בכנסת, באודיטוריום, יום להזדהות, כמו שאמרנו על הנושא,

ראובן פרי: כן, אבל הכנסת קטונו, אנחנו פה הבית שלנו,

מאיר אלבז: לא, לא, ואז אתה עושה, מביא ועדי גמלאים וועדי זה,

(מדברים ביחד)

נחום אסד: בוא, בוא רגע,

(חילופי דברים בין החברים)

חיים קובלסקי: רעיון מצוין.

משה פרנקל, יו"ר: אמרת, זה נרשם, אנחנו נעבור על זה גם יחד עם מאיר, יש לי איתו כמעט

יום יום אנחנו נפגשים, כך ש-

ראובן פרי: מאיר כל רגע איתו זה ...

(מדברים ביחד)

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

משה פרנקל, יו"ר: כך שאין בעיה בכלל, מה שצריך אנחנו נבנה, נוציא סיכום כמו שצריך בעקבות הישיבה הזאת, והישיבות הקודמות אנחנו גם כן נכתוב את הסיכומים שהיו, וככה אנחנו נעבוד.

כמו שאמרתי לכם בהתחלה, לא נעזוב, גם נעשה קורס של ארבעה ימים המשך על נושא בטיחות וגהות, גם גהות יש בעיה קשה מאוד בארץ, שאנשים לא שמים את הדגש לזה.

במיוחד הזמנתי את מאיר לכאן,

(חילופי דברים בין החברים)

משה פרנקל, יו"ר: רבותי, הזמנתי את מאיר לכאן שידעתי את היכולת שלו ובמה הוא עוסק במשך כל השנים, אחרי שקיבלתי ממנו שיעור בכל הנושא הזה.

כך שגם זה, וגם את הנושא שלפני זה, היה לנו פה ישראל שריידמן מבטיחות וגהות, שגם אותו שמעתם על כל הנושאים האלה. ונבנה, עם הזמן נבנה איזושהי תמונה ברורה וחוברת מיוחדת של כל ההמלצות שלנו שאנחנו נמליץ את זה בפני בינ"ה. זה מה שאני רואה וזה יהיה בהמשך.

לסיכום אני אתן רק אסד בטח יש לו הרבה מה להגיד לזה, ובהמשך אנחנו פשוט מאוד נתמסר יותר למקצוע.

12.2.2013

נחום אסד: טוב, בואו נהיה יותר אופרטיביים, בישיבה שמעתם, אתם השכלתם, יש לכם יותר אינפורמציה, יש לכם גם חומר כתוב.

אבל בואו נהיה יותר ענייניים. בינ"ה. בינ"ה, ועדות בינ"ה, במסגרת ועדות בינ"ה, בינ"ה יכולה רק להמליץ, להמליץ בפני הגורמים המקצועיים.

אבל, מה שאמר כאן מאיר, אמר את הדברים הכי נכונים שיכול להיות ומדויקים עם מספרים. אני מציע, אני לא יודע כמה המקליטה תצליח להוציא מתוך כל האינפורמציה, או בתמלול, החלטות שהתקבלו פה, כי פה נאמרו הרבה דברים ולא בדיוק חודדו ההחלטות, כי בסוף כל פרוטוקול יש החלטות שהתקבלו בישיבה.

אני רוצה להציע לכם כמה דברים: 1 – זה שבואו נסמך או נבקש ממאיר להוציא דף אחד, סיכום מרכז על החלטות שהתקבלו או המלצות של הועדה, ותיכף אני אגיד לכם גם למי, שאותן נצרף לפרוטוקול, ובמסגרת הדיונים שאנחנו עושים, אם אתם נכנסים לאתר של ההסתדרות אתם רואים החלטות שהתקבלו בישיבות שאתם חברים בהן, הן מפורסמות, זאת אומרת אין כזה דבר שאני משאיר את זה פתוח, סתם ישיבה שבה חוזרים כל אחד הביתה ונגמר. לא, אני מפרסם את זה, זה לוקח שלושה – ארבעה ימים עד שהתמלול מגיע ואני מעלה את זה לאתר של ההסתדרות. לא יודע מה יום אחד יקרה עם זה, אבל אני מפרסם.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

נחום אסד: יש לנו כאן את מ"מ יו"ר ההסתדרות, צבי גוטוטר, שהוא מתעסק בנושא בטיחות, והוא גם נמצא במוסד לבטיחות וגהות, אני מציע שהועדה תבקש מיו"ר הועדה וממאיר לקיים פגישה איתו, את הנושאים שעלו כאן, יעלו בפני האיש שיכול להביא אותם בפני הנהגת ההסתדרות, ולהביא אותם בפני האגף לאיגוד מקצועי, כמישהו שיש לו את הזמן, את היכולות ואת הגדרת התפקיד, על מנת למנף את זה וגם לעקוב אחרי זה. כי אתם כועדה לא תוכלו לעקוב אחרי זה.

חברים: מצוין.

נחום אסד: זה שתיים, זאת החלטה שניה,

משה פרנקל, יו"ר: יפה מאוד.

נחום אסד: ואם אתם מקבלים אז אנא תאשרו אותה לצורך הפרוטוקול.

חברים: מאושר.

נחום אסד: דבר שלישי, אני מציע על מנת שהועדה בכל זאת תבוא לידי ביטוי, כי אתם באים לידי ביטוי פה סביב השולחן, ואולי בפרוטוקולים וכל אחד מה שנאמר ואחר כך אני מפרסם, בוא תן לי את התאריך של יום הבטיחות הבינלאומי, ואני אומר לך, לא צריך ללכת לכנסת, בואו בבקשה נביא את זה לישיבה,

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

מאיר אלבז:

זה אירוע גדול,

נחום אסד:

תן לי שניה להסביר לך,

מיכה גריצמן:

28 באפריל.

נחום אסד:

תקשיב, אני למדתי שלא גובה המשענת של הכסא קובע את ההגדרה של התפקיד ולא את הבן אדם. ואני אומר לך שהכנסת, עם כמה שהיא מצוחצחת, לא בדיוק זאת שמניעה. אנחנו נמצאים היום בכנסת ימנית קיצונית, לא ברמה לאומית, ברמה כלכלית, שההסתדרות לא בדיוק מעניינת אותה, לא הקבוצות של הליכוד ולא הקבוצה של לפיד ולא הקבוצה של בנט, ולהסתדרות תהיה מלחמה קשה ביותר על ההסכמים הקיבוציים, בטח ובטח לא על בטיחות.

אז אני אומר לך שהבית הזה לא פחות חזק ומצוחצח ויפה מהבית שם, בואו נביא לקראת היום הזה, ואם אנחנו נתחיל לעבוד עליו מעכשיו, כמו שאני עושה את יום האשה, שכולם מוזמנים, ב- 3/3, ואני אודיע לכם, תקבלו הודעות.

אני אעשה יום בטיחות במעמד יו"ר ההסתדרות, האגפים כולם, חברי בינ"ה, ונבנה תוכנית שבה זה יעלה לרמה הרבה יותר גבוהה. ואם אתם תשבו עם צבי גוטוטר לפני, יכול להיות שזה יקבל מינוף הרבה יותר חזק, ויכול להיות שמה שהיה ברמת הפער של עשר שנים לא תצמצם בשנה, לא תצמצם, אבל סממנים אנחנו רואים.

ישיבת ועדת בטיחות

12.2.2013

נחום אסד: אתה קראת את ההסכם של עובדי הבניין והעץ, אני עכשיו כותב את התקנון או בדרך לאישור תקנון של עובדי המדינה, וגם שם בפעם הראשונה בתולדות ההסתדרות הזאת מתחילים לדבר על בטיחות וגהות במקום העבודה, כי יכול להיות שההוא יושב על פיגום, אבל אני יושב מול מחשב, ומחר המפרקים שלי דפוקים והעיניים שלי לא רואות יותר. אז אולי אני שומע טוב, אבל אני לא רואה. אין מקום שאין בו מחלת מקצוע.

אז אני אומר לך מאיר, לא לחכות למחר, להתחיל היום. פגישה עם צבי גוטוטר, לדעתי יקרה לך מהיום למחר.

מאיר אלבז: אין בעיה.

נחום אסד: שב לפני כן, תבוא עם נייר, תגיד אלה ההמלצות של הועדה מהישיבה שהיתה פה על בסיס הסקר והנתונים שאני נתתי להם. ולהתקדם הלאה. אני מוכן להבטיח לך שאני אלווה אתכם יד ביד ואעלה את זה למודעות, ואם אני צריך לפרסם באתר של ההסתדרות את הנתונים שאתה נותן לי, אנחנו נפרסם בשביל לזעזע.

הבעיה היא זה אנחנו, אנחנו לא בדיוק פותחים, מסתכלים ועושים עניין. אנחנו מסיימים והולכים הביתה. בואו נעשה את זה ביחד, אתם ממני תקבלו את כל הכלים.

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

יישר כוח.

חיים קובלסקי:

יישר כוח באמת. נכנס לאנשים חזק
לראש.

משה פרנקל, יו"ר:

(חילופי דברים בין החברים)

תמה ישיבת היום

12.2.2013

ישיבת ועדת בטיחות

החלטות שנתקבלו בישיבת
ועדת בטיחות של בינ"ה
בישיבתה בתאריך 12 בפברואר 2013

1. הרצאת אורח: מר מאיר אלבז, יו"ר ועדת נפגעי עבודה במוסד לביטוח לאומי,

בנושא: סוגיות עיקריות במניעת תאונות ומחלות מקצוע

מר מאיר אלבז החל את הרצאתו בסקירה היסטורית בנושא של בטיחות וגהות בעבודה, ועדכן בדבר התהליכים נכון להיום.

מר אלבז ביקש לעורר את רמת המודעות בנושא של תאונות בכלל ומחלות מקצוע בפרט.

מר אלבז הביע את דעתו לפיה הועדה, כועדה של בינ"ה חייבת להרים את הנושא הזה קודם כל בהסתדרות ומההסתדרות החוצה. מר אלבז ביקש שההסתדרות תתפוס את מקומה הראוי בין נציגי העובדים במדינה.

לדעתו של מר אלבז הועדה צריכה לפנות לאיגוד המקצועי ולפרט בפניהם את הבקשות כדלקמן:

א' - שלפחות תוקם יחידה שתרכז את הנושא הזה של הבטיחות וגהות במקומות העבודה,

12.2.2013

ב' - שהאגף לאיגוד מקצועי יפנה בחוזרים לכל הועדים, בדרישה להפעיל ועדות פריטטיות. שהועדים יראו כחלק מהאחריות שלהם להפעיל את הועדות הפריטטיות לבטיחות.

ג' - להכניס לתוך הסכמי העבודה סעיפים רלוונטיים בנושא בטיחות שנוגעים לאותו ענף בהסכם הקיבוצי.

מר משה פרנקל, יו"ר הועדה, סיכם את הישיבה כדלקמן:

א' - יוכנו סיכומי ישיבות.

ב' - בהמשך תוצא חוברת שתכיל את המלצות הועדה לבינ"ה.

ג' - ייערך קורס לחברי הועדה בנושא בטיחות וגהות.

מר נחום אסד הציע הצעות אופרטיביות, וחברי הועדה אישרו את הפעילויות שהומלצו על ידו, כדלקמן:

א' - מר מאיר אלבז יכין סיכום מרכז של ההחלטות שהתקבלו או המלצות הועדה, שיצורף לפרוטוקול הישיבה.

ב' - לקיים פגישה עם מר צבי גוטוטר, מ"מ יו"ר ההסתדרות, שלוקח חלק במוסד לבטיחות וגהות, שכן, מר גוטוטר יכול לסייע, למנף ולעקוב אחר התקדמות הנושא.

ג' - לערוך יום בטיחות במעמד יו"ר ההסתדרות, האגפים וחברי בינ"ה.

ד' - לבנות תוכנית פעולה בנושא בטיחות וגהות.